

EPIGRAMMATVM
LIBRI QVATVOR.

Editio Tertia, prioribus multo emendatior.

LONDINI,
Excidit Bernardus Alsopvs, 1644.
Dom. M.D.C.XXII.

IACOBO HAYO

NOBILISSIMO CARLEOLI

Comiti, Vicecomiti Duncastrio, Baroni
Hayo de Sala; Regi à Consilijs sanctioribus.

IOAN. LEOCHÆVS S.

Eque thure sæpius oblato Dij,
neque obedientiâ subditorum
continuatâ Principes, neque gra-
ti animi testimonij boni mihi
lædi, vel offendи videntur. Po-
mata quidem, licet iam in contemptum abie-
rint; despiciuntque habeantur; adeo ut stulto-
rum gregi, eorum hoc sæculo scriptores accen-
seantur: tamen quum humanitatis illius prio-
ris, ac bencuolentiæ (*Nobilissime Comes*) quâ me
complecti dignatus es, gratâ animûm subit re-
cordatio; quumque sortis meæ, in quam, siue
meo, siue aliorum vatio coniectus sum, succur-
rit; quanvis redhoscere impræsentiarum, per
eam, negatum sit, tamen in beneficiorum, quæ
in me affatim prius cumulasti, non omnino
ingratam recordationem contendere, ac eniti,

nemo ut reor prohibuerit. Epigrammata ergo
hac, miseriis antea modis iactata, hunc tertium,
post turbellas priores, cape. nec quod debeam,
sed quod possum expende: me vero, ut tui ob-
seruantissimum, solito saltem fauore, ac amore,
in posterum dignare.

IOANNIS LEOCHÆI

ad EPIGRAMMATVM. X

LIBER PRIMVS.

Logic is the science of the true and the false.

Section 2

Regis d'Ursis - *Leopold* (1901)

I mihi de Pario nō surgat marmore tēplū,
Nec camera auratas explicet illa trabes;
Si mihi nō tot sūt, quod jugera miluius errat
Dūm Sol occiduo gurgite soluit equos;
Si procul & fastos, & ināmis nomina fama;

Atque honor est rectis, ambitioque meis; Pauper & ignorans traducens tempora viæ;

A liole, & irato fulmine tutus eam; pupilla cum V

Charus at Idalys, at charus Apollinis umbbris, ✓
S. 2. line 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.

Calitiam, noto tramite, carpo viam:
Istes & lorenzus hederae laurumque perenni

Inter & errantes nederas, latuus inique perennem,
Bossum Áganippa cármen hiare lycá.

Carmen pro Tragico feriat modo ab initio versus

Et modò de socii legibus apta canat: |

Carmen Acidalio modò quod rapiatur ab igne ;

Seria nunc positis temperet orsa iocis.

Quas dat opes alijs, sors, aut mors auferat : harum

Nil dedit uilla mihi ; nil feret uilla mea.

*In Nobilissimam, & pulcherrimam
urbem Londonum.*

Nectaris æterni pleno dum largius haustu,
 Indulget, superum læta corona Deum.
 Paulatim caluere animi; discordia pacem
 Rupit: & in partes hos vacat, hosqué suas.
 Londonum certamen erat; cui sacra Deorum.
 Iudice sub magno lis stetit illa Ioue.
 Bella pater Mauors, artes Tritonia Pallas,
 Regia duitias nupta, sororqué, refert.
 Blanditias Cypris, merces Cyllenius ales,
 Neptunius Tamisin, æquora, vela, rates,
 Delia venandi studium, Phæbusque Poëtas,
 Hippotades Zephyros, spica dona Ceres,
 Mulciber artificum fornaces, Disqué metallæ,
 At Bromius patrij munera priua meri.
 Heic pater, ut vidit studia exardere Deorum,
 Iupiter; è solio talia dicta dedit.
 Vnum aliquem reliquæ, cunctas quæ sola relinquit,
 Vendicet hæc cunctos, vrbis quoque sola, Deos.

Canace moribunda.

Das telum Macareu, telum pater Aole, nobis:
 Hoc accendor amans; hoc moribunda cado.

In Pyram, & Thisbes mortem.

QVos parilis parili conjunxerat igne Cupido ;
Fata jubent parili morte perire pares :
Felices ! vnuis quos non disjunxerat ignis,
Vna dies, vnuis terror, & vna quies.

Mortis corundem modus.

DVm venit hic, timet hæc; hæc dū timet, hic venit ultro.
Hic illà veniente cadit, venit illa cadente hōc.

Ominosa in corundem amore.

INfelix paries, spes, & promissio amantūm,
Infelix nox, infelix ferale sepulchrum,
Infelix morus, fons, & spelunca Leonis,
Infelix vestis, nimis infelia euncta,
Vos infelices tumulo clausisti amantes.

In Vatum, eximium potorem.

HVmida perpetuum cur stillant lumina rorēm ?
Distendunt tumidam quæ mala, Vate, gulam ?
Quid solitus fugit ore color, geniūmque labascit ?
Pustula quid rubras pingit oborta genas ?
Anne quod est Bromij jucundum nectare noctes
Sæpius, & totos fallere, Vate, dies ?
Sed pudet (ah !) totas jam consumpsisse lucernas :
Inter & Euantes delitusse choros.
Iam placet ardenti venerari numina curâ ;
Et petitur canis justa dieta comis.

At melius justam poteris seruare diotam:
Quoniam sit aequaliculus justa diota nullus.

In Grammaticum Paxarium.

Quod sis Grammaticus, repetiti pagina Vallæ,
Quod' medicus, medicâ clarus in arte Deus,
Quod vates, Aganippæo de fonte puellæ,
Quod sis Socratus; fæmina sola dedit.

Lothi uxor, salis columnæ.

Hec abest tumulus, manet cadauer:
Heic adest tumulus, perit cadauer.

Heic nec est tumulus, nec est cadauer.

Heic est cum tumulo suum cadauer.

Nam quæ diriguit, salis columnæ.

Heic ipsa est tumulus sibi; & cadauer.

Eadem respiciens.

Respexi Sodomam, scelus hinc, & poena, reliquam.
Respicis illumnum, despice cuncta, Deum.

Eadem, ad Viatores.

Qum male respexi, nil vidi, credere viator. supradicta
Occlusit manibus lumina Parca suis.

De

Non fumus illi miseri, nisi illi dum illis causam;

Wolfinus illis placet.

Nunc sanguinem, tecum, sanguis dextera:

Dum Tulli Matho, dum chartis Demosthenis hæret;
Continuans noctem per uigil, atque diem;
Plurimus assultans circum vndeque, & vndeque pulex,
Iunxit miseri colla femurque viri.

Ille autem edocetus magni secreta Platonis,

Atque Stagiritæ clarus ab arte senis;

Extinxit vigiles, prudens, sapiensque, lucernas:
Ne lese aspiciens, punget inde, pulex.

De Phæbo amante Leucotheæ.

Cæce puer, flamas quid flammis, ignibus ignes
Addis; & accensæ vim, rabiemque faci?

Ille etiam qui cuncta salo, cæloque, soloque

Quinque alias vidit quid sit amator, amat?

Tela, faces, pharetræque feræ! quæ mira, vel ipsum
Si necet artificem vis geminata Deum?

Ad eundem amantem.

AHubi, quæ densas claro splendore tenebras
Lux fugat: & tanti lumina tanta Dei?

Lux sine lucis adest, lumen sine luminis usu:

Noxque latet flammis Phæbo, die que tuis.

Spes ad regem, post basia dextre.

Spes fugitiua diu, vultu, manibusque, duorum;
Et Iouis, & geniti visa manere Ioue.

Non semel illa meis audiē est quæsita Camænis;

Respuit instantes non semel illa preces.

Nunc tandem, sacræ post oscula dulcia dextræ:

Iudiuisa meo est juncta comes lateri.

Spem misero vati tribuerunt oscula dextræ;

Si rem contulerint; res mihi major erit.

In Paulum ebrium.

BEllua semper eras; madidus nunc turpè Lyæo,

Non fera tu solum, Paule, sed es Furia.

Quinam istuc? rogitas. Mores quoniam arguit Euan.

Cernere nunc primùm; factus es ante malus.

Ad amicum podagricum.

QUod modò te podagrâ, modò te doluisse podagrâ,

Scribo; putas numeris crimen inesse meis.

Ignoscas si quid pede nos peccauimus uno;

Namque pedes sequitur, pes meus ille, tuos.

In curas, ex græco Palladæ.

SI pro sit curas habuisse, habe; & anxius esto:

Sin tu cura Deo; quò tibi cura magis?

Absque Deo, nimis haud doleas, curas ué repellas:

Nam quo aliquid curæ sit tibi, cura Dei est.

Iacobo Hayo, Vicecomiti Duncastrio,

Ka!. Maij I 62. I.

VNde forent Majo primum data nomina mensi,
Inter præcipuas lis fuit orta Deas.

A Maja voluit Cyllende, mellea Cypris,

A Majestatis nomine nupta Iouis,
Majorum à titulo dici Latonia virgo :

Quum Pallas, reliquias constitit ante Deas,
Et simul. Hinc abeant lites ; hæc ante fuerunt :
Nunc nostri ex Hayi nomine, Majus eat.

*In quendam carmen amatorium scribere rogantem,
amantium nomina subtacentem.*

Quid sine nominibus, summis sine partibus ignes,
Ut geminus gemino pectore flagret Amor,
Scribere me poscis ; dubioque in amore morari :

Cæcaque ter cæci spicula ferre Dei ?

Nomina Tænariæ si nusquam nota puellæ ;

Pastori arbitrij præmia nulla foreat.

Si neque Mæoniâ legeretur scripta papyro ;

Dura foret nullis Icaris ulla procis.

Hæc mihi si dederis ; tibi posteriora canentur.

Nam mihi prima latent ; posteriora patent.

Quin Dominæ mores imiteris amator ? ab illâ

Disce ; priora patent, posteriora latent.

D. Ioanni Scoto Scototervatio equiti, &c.

Si mea nil sapiunt, insultaque carmina prostant ;

Nec vena in numeris Bilbilitana meis ;

Res non mira equidē est. Epigrammata quis modò scribat

Quum sine felle sales, quum sine melle jocos,

Scribere sit licitum : ridere, aut ringere, inausum :

Ludere molliculum : lædere triste malum.

Fas tantum laudare malos, applaudere amicos:
 Tollere non dignos: dicere non meritos:
 Atque ite fors mala sit, nec prospera, Scote; nec nullum
 Ut quod ait, placeam; displicuisse miti.
 Nunc igitur Hinc sapientis ictus; hunc nunc sapientis ictus.
 Ad Priscillam.

Qum pimum mihi nota; tum pudica,
 Casta, sobria, continens, modesta,
 Et quantum poterit, plurimum venusta.
 Te paucos ego jam dies reliqui;
 Et te deseris: impudica facta,
 Et mæcha, ebria, turpis, & molesta;
 Et quantum poterit, plurimum, invenusta.
 Qui factum rogo? num Venus jocosa,
 Num dulces ita Cypridos choreæ?
 Echo, jam video, quid istud, olim.
 Quod dici solitum, velit; puella:
 Intestina scimel, periculorum
 Degustasse, labris, canum, supremis.
 In imaginem Oli Rhetoris.

Hæc Oli meditatur imago: silet tamen ipse.
 Rhetor imago etenim; sed imaginis Oli imago est.

Vltima Didus querela, ad lachrymas suas.

Lvcida quæ teneras fædasti guttula malas,
 Hæc mea fer Phrygio verba suprema duci.
 Tristis Hyems Nerei, rapidorum infania frarum,
 Detulit huc vestras trans freta longa rates.

Nubila tempestas, commissa grandine ventus,
Spelæo iunctos detinuere duos.

Bruma rigens, Boreæ, & sæui violentia Nerei,
Promissam thalami dissollicere fidem.

Quid querar? ah! comites pudor est spectare pudicas:
Spernet in Elysijs forte Sichæus agris.

Qui mihi te attulerant, mihi te iuxere sub antro:
Cur soluunt dubiam, ventus, & vnda, fidem?

Aeneæ Responsio iocosa.

Non thalami, regina, fides te læserat vlla:

Non comites ratibus ventus, & vnda, meis.

Quid quereris? si testis Amor, si regia Iuno;

Hæc hostis: solus non sibi testis Amor.

Ni sint nequitiae testes, testes: fugit alter.

Noli testiculis credere tanta meis.

De Cupidine & Vulcano.

Viderat Idalium flectentem cornua diuum
Lemnius; & vltu talia toruus ait.

Pone arcum furibunde puer; celeresque sagittas:
Telaque majori tanta relinque Deo.

Nam grauis es curctis; matri quoque noxius: inde
Tot mihi de læso iurgia nata thoro.

Cui puer hæc Veneris. quid si mea, Lemnie, ponam:
Anne minus nostris sunt sua tela dijs?

In Priscillam.

An Priscilla Venus, Iuno, an Tritonia Pallas;

An mage venatu Delia clara suo? (compta

Non Venus est: namque vt pulchra, & mæcha, & bene

Orchomeni comites non habet usque deas.
 Non Iuno: nam ut Zelotypa est satis, atque superba;
 Ecquid habet, quo se nunc tueatur, opum?
 Non Pallas, namque ut sat bellica, & utilis armis;
 Indocta, imprudens, ingeniosa minus.
 Quidnam igitur? num fors erit haec Latonia proles?
 Nec procul a Genio dissidet illa Deae.
 Vtraque cornuta est. & laepius vtraque pernox:
 Vtraque pleno orbe est; dimidioue minor.
 Eclipses patitur saepe vtraque: scilicet usque haec
 Defectu fratriis, pixidis illa suae.
 Mobilis, inconstans, incerta est vtraque multum.
 Vtraque splendidula est: vtraque blandidula est.
 Vtraque venatrix, atque vtraque retia tendit:
 Illa feras, juenes captat at illa feros.
 Aduersum per iter solet vtraque tendere gressus:
 Illa polo melius; rectius illa solo.
 Vtraque nocturno nuluquam lassata labore.
 Priscillam Ortygiam quis neget ergo Deam?

Venus Adonidem basians in tabula.

BAsia de pueri decerpsi mille labellis:
 Si potero artificem fledere; plura dabo.

Adonis dormiens in tabula.

Comprime, quisquis ades, vocemque, gradumque viator.
 Heic spes, heic Veneris gaudia, dormit, Adon.

Mars Venerem in tabula basians.

TUtius ante, boni poteratis ludere amantes:
 Nunc est deprensus, credite, pena focus.

Ad Lycium.

Ergo nequitijs suis Neæra,
 Ergo blanditijs suis Neæra,
 Nugis, basiolis, Lyci, jocisque,
 Arctè te grémio fouet calente?
 Et nunquam Aonias, miser, sorores,
 Oblitus Veneris, Cupidinisque
 Insani, repetes? quid illa crinem
 Laudat? quid placidum fauente Musa
 Carmen? quid queritur tuis gemellis
 Totam se miseram perire ocellis?
 Ah! ah! crede mihi; nec, ista, crinem,
 Nec te diligit, vt Neæra, crimen:
 Nec carmen placidum, vt Neæra carnem:
 Nec istos oculos, vni locellos:
 Hos hos vrit, & impotenter ardet.

Copu'a nouæ Amicitia.

Ingere discordes, lites finire cruentas,
 Possit quâ fieri conditione petis?
 Foedera conciliat Bacchi grauis vnio: namque
 Copula amicitiae pocula plena nouæ.

Georgij Humij Comitis Dunbari Epitaprium.

Magne jaces, regi magno, Dunbare, secundus:
 Liuor & in tumulo, te moriente tuo.
 Fors facilis fouit; dum fata, Deusque fonebant:
 Quæ ne te fugiat, tu prior, ante fugis.

In Agnelli nuptias secundas.

Agnus eras, Agnelle, senex licet; at modò ducta
 Et juuene, & placida; corniger esto Aries.

Ad felēm Bibliothecā custodēm.

Felis mollicule, integer, tenelle,
 Felis lynx oculis, leoque formā,
 Felis Niliacas deus per oras;
 Felis delitiæ meræ Dianæ;
 Felis excubitor silente nocte;
 Felis munditiarum amator vne;
 Felis qui pluuias notas, fugisque;
 Felis quem sua imago visa captat;
 Collusor propriæ subinde caudæ;
 Observator heræ, tuique tecti;
 Felis multiplici stupende voce,
 Dum cattam sociam, cibumue poscens,
 Rixaris, quereris, tibiique cantas,
 Et loqui mihi cum suis videris;
 Felis muribus omnibus timende;
 Felis gliribus omnibus verende;
 Passer quem metuit, loquaxque sturnus;
 Horret quem Philomela, psittacusque;
 Qui muscas melius fero tyranno
 Captas, fratre Titi, Nerone caluo;
 Sic usque insidias truas dolose:
 Sic semper tibi præda sit petenti;
 Sic semper tibi barba recta constet;
 Sic mundā emineas ubique pelle:
 Sic sicco pede tutus ire pergas:
 Sic nunquam canis efferus sequatur:
 Hos serua mihi, quā licet libellos;
 Has papyraceas meas Camoenas:
 Gauto, peruigilique, ubique, ocello,
 Quod si feceris impiger, volensque;

Non

Non te velleris, arborisue custos
 Insomnis draco, vicerit. superbum
 Mille laudibus efferam: Lyraque
 Charum te Aoniæ canam coronæ:
 Et fidum mihi. quæ tu vbi canentem
 Intellexeris (vt soles) poctam;
 Ter videberis, & quater beatus;
 Ter faustus tibi; ter tibique felix:
 Felis, mollicule, integer, tenelle.

In pessimæ uxoris maritum.

IAm nihil Eumenides, nihil est Dœois, & angues;
 Iam nihil est Stygij janitor ille dei:
 Sola tua Eumenides, sola est Dœois, & angues;
 Sola tua est Stygij janitor ille dei.
 Immo vni Eumenides cedunt, Dœois, & angues:
 Quique jacet Stygij janitor ille dei.

Ad Musas.

Quid precor hoc, Musæ? quænā est seges ista malorū?
 Non licet, & nobis vatibus esse licet.
 Edere non licitum, si quidquam inuenimus ipsis;
 Dictauit Genius, quod, Clariusque deus.
 Edere cogemur quodcumque rogarit amicus;
 Fortunæ institerit quolibet ille gradu.
 Scilicet hoc aliorvm ex pectore scribere carmen:
 Et genio tantum vivere ab alterius.
 At nihil ingenuus vates bene scribet, adactus:
 Dicitur arbitrio nobilioris heri.
 Nunc tantum ad thalamos, tumulosque vocamur inertes:
 Quinetiam scelus est nixibus esse procul.
 Aut ludos canimus; redditusq; abitūsue sôdalis:
 Somniaue, aut dominæ munera blanda nouæ.

Pingimus aut Elegis lachrymas percuntis amici:

Gaudia vel numeris noctis amica damus.

Tale quid, aut aliud. sic qui velit esse poeta;

Pro vate, heic mimus, vel cytharædus cat.

In Mathildin Syluiam.

Si fuit à multis multùm cantata poetis,

Tyndaris Iliaci sola ruina soli;

Si fuit à multis multùm laudata poetis,

Casta inter medios Penelopæa procos;

Illa quod à multis fuerit repetita carinis:

Quod foret à multis ista petita procis:

Tum poteris simul vna, ambobus digna videri;

Et repeti ratibus mille, petique procis.

In Pthirogrammum grammaticum, ad Sextum.

Hic, cui $\theta\lambda\pi\alpha$ χ' , $\gamma\epsilon\mu\alpha$ dedit miserabile nomen;

Gallinæ, sterilis, Sexte, vir; anne potens?

Rumor in ambiguo est. clamant genitalia gallum:

At conjunx, quod non arrigat, Aula, capum.

Quidnam igitur poterit neutrūmne, an vtrumque videris?

Ait mage quâ gallus, quâ mage parte capo est?

Esse nihil sine posse valet; sine mente cucullus;

Turpior & gallo est bellua nulla capo.

De Bardella latrone.

Dum nectar, plenis, cœli dum fercula, buccis,

Bardellâ, monachus, iam moriente, refert;

Si tam lauta, latro respondet, cœna videtur;

Sit tibi nostra polo: sit mihi vestra solo.

In Pætum.

Colicus inuasit mea, Pæte aïs, ilia morbus,

Frigoribusque suis, torminibusque grauis;

Posticâ

Posticā quoties maleolenti putida mittis

Flamina : dejectis qua via nota cibis.

Improbius nihil est, nihil est te spurcius : iste

Colicus haud, Pæte, est morbus; at Æolicus.

In Lamberianum ebriosum.

DVcere te nullam, nisi quæ sit docta, puellam,

Iurasti decies, Lamberiane, dic.

Nubere te vxori, sed eam te ducere mallem:

Si titubes; mediâ dux erit illa viâ.

In Chrestum.

Insanis, clamas, conuitia spargis in omnes,

Si quando ludo, Chreste, vinctus aleæ

Abscedis; quasi sint hæc seria, ludicra quum sint;

Et fortuitæ iactus impotens deæ.

Mansuetis (nescis?) ludus cuncta ista; jocusque:

Dementibusque sunt furor, rabies, dolor.

Quorsum ergo insanis? quorsum conuitia spargis?

Aut cede vinctus, Chreste, spem vel erige.

Prudentique viro nunquam crede esse decorum;

Dolere ludis, seruisse ludere.

Ad Philosophos.

DIcite, Philosophi, cur quum res cuncta grauetur,

Nec superinjetio pondere sit leuior;

Vnica virginitas, placidis onerosa puellis,

Sic, superinjetâ sit grauitate leuis.

Davidi Lyndesio, Episcopo Brechinensi.

LYndesidum jubar, Aonidum decus, auree mystes,

Qui Celurcanis das sacra jura meis;

Quem patria historici Taodunum terra Boethi,

Quem salmone ferax, nobilis Elca colit,

Quia:

Quà silicum surgit de nomine dicta Brechinum,
Et turris modico Marria colle tumet;
Cui stat Aberbrotheca antiquis miseranda ruinis;
Et veteres regum Farfora delitiae;
Gratulor hos meritis titulos accedere vestris:
Ut qui olim tanto nomine dignus eras.
Et quid adhuc cæcæ querimur vim sortis inanem?
Heic cerè vidit, nec Dea cæca fuit.

In Lyoorin.

Et docta est satis, & satis modesta,
Dotata est satis, & satis venusta,
Et centum simul artium Lycoris:
Sed fæcunda parum. putet quis istud?
Si famæ quis enim locus relietus;
Si rumoribus insuper: Lycoris,
Quæ nulos tulit, hæc, tulit trecentos.

Nouæ nupiæ, parodia Catulliana.

Vrginitas non tota tua est, ex parte coquorum est.
Tertia sartori data pars, data tertia vernæ.
Tertia sola tua est. noli pugnare marito:
Sed facilis, sua iura, simul cum labe, relinque.

In Lucium.

Lvcius in somnis sibi crescere cornua vidit:
(Res mira) insomnis Lucia tensit idem.

In calamum scriptorum.

Muta modo obstreperæ volucris quæ penna vocabar,
Carpere securas aëre sueta vias;
Cultellis, saui ferulâ, scuticâque, magistri,
Appetor; & chartis victimâ grada cado:
Ventre tamen fosso prius, & læthalia fisco
Cogorego tergo vulnera, sæpe pati.

Sed

Sed tamen hunc nostrum solatur Musa dolorem;

Vertit enim ad varios ora respecta modos:

Quemque (si fors dabitur aegri mihi copia potus,)

Tullius, Hippocrates, Zeno, & Homerus ero.

Adhuc, ad scriptorem.

Multa prius, volucris fueram quæ penna loquacis,
Quum tua sum; cœpi verba diserta loqui.

Adhuc.

Multa in aui obstreperâ viuebam; muta trucidor;
Nunc loquor in mutâ mortua penna, manu.

D. Rob. Dobbæo equiti, Ia. Bonaventura Hepburni Scotti, Alphabeto 70. linguarum typis excusa, sibi mittenti.

Ter, quater & denas, Hepburnæ pignora mentis,
Misisti linguas, qui modò, dona mihi;
Ingrato, Dobbæe, loces ne munera; Musas
Has cape: pro tantis munera muneribus.

Nostra licet non æqua tuis, (quis enim audeat istud?
Nes meus heic tanta luditur arte labor.)

Attamen his suus adstat honos; & gratia facta est:
Nec tantum viles Musica turba sumus.

Confer enim Musam, atque artem diuersa loquendi:
Authores homines hæc habet; illa Deos.

Gualtero Donaldsono, Collegij Rupellensis moderatori.

Hoc sapere, hoc cunctis vacuum bene viuere curis;
Tandem Aganippæas linquere posse Deas.

Infelix, quicunque illo, Gualtere, furore
Ebrius, Aonias largius hausit aquas.

Infelix Clariâ quisquis prostratus in herbâ,
Phœbæum assiduo pectine pulsat ebur.

O si me vlla dies, procul isto fonte relicto,
 Exulem in ignotâ viuere malit humo!
 Tunc ego, vel certas rerum perquirere causas
 Auderem; aut magni mystica sacra Dei.
 Quid patriæ, quid deinde mihi magis vtile, scirem.
 Et quo, nunc deceat viuere quemque, modo.
 Nec tamen Aonias pudor est coluisse torores;
 Aut prece Castalium sollicitasse chorum;
 Sed piget ingratî nimium, Gualtere, laboris:
 Sed piget vnâ operam perdere, & vnâ oleam.
 Hæc noua tristitias cura aggrauat vnica cunctas:
 Nam Cerere, & Bromio, quid sine, Musa canet?
 Aulæ igitur fatuus, fatuo derisio vulgo,
 Opprobriumque bonis, ludibriumque malis,
 Sorte miser durâ, cunctis vesanus, haberi
 Qui cupit; Aoniæ pocula potet aquæ.

Iacobo Hayo, Vicecomiti Duncastrio.

Si totus placeat, totum precor Haye libellum,
 Si minus; at totum perlege dimidium.
 Si neque dimidium, medij mediumue placbit:
 Sit medio in medij margine meta libri.

Finis libri i. Epigrammatum.

EPI-

EPIGRAMMATVM,
LIBER SECUNDVS.

*Thomæ Moraio, Carolo Valtiæ Principi
à Secretis.*

Hunc tibi, Pieriae, Moraui, noua gloria turbæ,
Maxima cui iuuenis tradita cura Iouis,
Ille tuus, (si forte tuum sisnis esse,) libellum
Mittit: Hyanteæ, dona, sitior aquæ.

Iste quidem multo madidus licet ora cachinno,
Nil præter nugas ferre, leuesque iocos,
Serius & nullâ videatur marginis orâ;
Sæpe tamen nasum Rhinocerotis habet.

Tu lector mihi, tu censor, tu deinde patronus,
Quâ tibi fas illum visere fronte Iouem,
Ad mea dona veni: facilique heic accipe mente;
Quoscunque innocuâ lusimus arte sales.

Si lassarit opus; ne fastiditum eat à te;
Ne mora sit, Moraui; lemmata sola lege.

Auseres Dendrophytæ, alias vulgo Clekgeis.

ASpice Dendrophytas, naturæ mira, volucres.
Auseris his Scoto nomina facta solo:

Syluanus pater est, genetrix dea cœrula Tethys:
Hac vbi finitimum circuit Vrsa polum.

Decidit arboreum, stillatque in marmora semen:
Quod capit, & gremio Tethys amica souet:

Dum primò veluti vermis, mox vera volucris

Euolat, & linquens, aëra tranet, aquas.

Cede Caledoniæ volucrum genus omne volucrī.

Nam genus à magnis hæc habet vna Dijs.

Expositio mali Acontij.

Quidnam isthoc mythyci quondam voluere poetæ?

Quid sibi vult malo littera sculpta suo?

Anne aliud malum, blandæ quam Cypridos hortus?

Sculpseris heic, votis cedet amica tuis.

Iupiter Europam ferens.

DVm veheret Tyriæ dilectum pondus amicæ,

Taurus; & è medijs Iupiter esset aquis;

Sidoni, quid gemitus, quid suspiramina fundis?

Inquit: & effusis ora rigantur aquis?

Non ego sum pecudum Taurus de gente tuarum:

Nec mihi lac vitulo, de grege vacca, dedit.

Sub formâ latet hâc, cælorum æterna potestas:

Sub formâ latet hâc, rexque, paterque Deum.

Tu. tellure feres: pelago vt te, Nympha. dicit nam.

Vectori pretium ferre ferendo Ioui.

Iacobus Britanniarum Rex; inter flores errans.

Kal. Maii 1621. allusum ad insignia

Regia.

In inter dum flores, flos regum molliter errat;

Chloris odoratos florea picta sinus,

Se regi, quo non maior, neque iustior alter,

Obtulit: ac tales fudit ab ore somos.

Si mea cum Zephyro valuissent vota; virerent

Heic modo purpureis Lilia mixta rosis.

Idem inter arbores errans, eodem tempore.

Inter Hamadryadas, qui sceptra Britannica torquet,
Quum Taurum auersis Sol fugiebat equis,
Errabat; procerumque simul lectissima turba:
Ante Iouem ut reliqui stant in honore Dij.
Gaudebant Nymphæ decerptas arbore frondes:
Et cui de sylvis nomina magna Deus.
Sed doluere; illic laurum, neque surgere oliuam:
Serperet in sacras, hæc ut, & illa, comas.

Eua, & Cydippe.

CYdyppe error similis delusit, & Euam:
Falsa etenim malis vtraque Nympha datis.
Nempe virum hæc decepta capit: vir decipit illam.
Hæc ludit, cupido luditur illa viro.

In Cæliam.

CÆlia de cælis se ducere nomina credit;
Cælia, cælicolis par sibi visa tribus.
Par sibi visa tribus; geminis non æqua Deabus.
Par geminis; vni non tamen æqua Deæ.
At si forte scelus de cælis nomina ducit,
Diua fit arbitrio Cælia nostra suo.

In eandem.

CÆlia cælicolis similis sibi sola videtur:
Sola sibi Pallas; sola superba Venus.
Cæli progenies ducat quum, ignobile scortum,
Stemmata de scroto, fur generose, tuo.

In Aulum.

QVid rear? æstiuos vrit dum Sirius agros,
Chlæna tibi, brumæ tempore lœna placet.

Vtraque culta satis, satis vtraque vana videtur.

Vtraque Panchæas spirat odora rosas.

Vtraque mobilibus mulium inconstantior auris.

Vtraque quæsito tincta colore nitet.

Vtraque spectari gaudet, gaudetque probari.

Vtraque stultitias sat notat, Aule, tuas.

Lena tamen loculos magis, & magis haurit ocellos:

Nunquam oculos, loculos & tibi chlæna minus,

Hercules in Oeta.

MAgnes ut ardentem insiliit Tyrinthius Oetam;

Fortius extremâ talia voce dedit.

Hæc, à me, geminum Nessum strauere venena;

Missa à te, Alcidæ Dëjanira tuum.

Sic neque quem alterius validi potuere lacerti

Sternere; sanguineo nec ferus ense Deus.

Quæ Lybicos quondam potuit domuisse Leones,

Alcidæ Alcidæ non nisi dextra domat.

Idem de se.

NOn Leo, Taurus, Aper, Pastor, Busiris, Echidna,

Non Thrax, Augias, Cerua, aurea poma, Volucres,

Partheniumue nemus, Stygij non janitor antri,

Euandríue hostis, cælatus baltheus, Elis,

Centauríue alacres, neque vasti pondera cœli,

Vincere me poterant. cataphractum vicit inermis

Fæmina ter, ternisque dolis, triplicique figurâ;

Iuno, Iôle, Atheis, dea, pellex, sponsa, relicta;

Diua labore, thoro pellex, & munere sponsa.

Adbuc.

Hostes Iuno dedit; sed amor subjecit amicæ;

Intereo donis Dëjanira tuis.

Contrarium.

Contrarium.

Nomen Iuno dedit, sed Amor subjecit amicam:
Viuo Deus donis Déjanira tuis.

Ioanni Gramo, Comiti Montisfrosarum.

Si virtus tua, ter trium sororum
Meræ delitiæ, meri lepores,
Si mens Orchomeni domus puellis,
Si pectus penetrale tot Sophorum,
Si sanguis proaum, tuæque gentis
Splendores, titulique tanti honorum,
Humano veniant sonanda plectro;
Si curtis Epigrammatumque gyris
Claudi lege queant; quis inuideret
Istam mi improbus beatitatem:
Te, tuumque simul pereanne nomen,
Princeps Græmiadum, decusque solum,
Ad cælum lepido vocare versu,
Verum quum ingenij mei hoc neget fors;
Et lex Bilbilitanæ idem Thaliæ
Volentem vetet: hoc tamen superstar;
(Quod solum licet,) admouebo labris
Tacentem digitum: & diu silendo,
Muti me Harpocratis dabo sodalem.

Venus picta.

Dvin Venerem, Getico Mars fessus puluere, cœnit:
Flexit equos; curru desiluitque suo.
Et quid ait, Cytheræa, nocet, noua bella cicre?
Sed non juueniâ, risit acerbâ, Deâ.

Narcissus in tabula pictus.

Illud erat quod tu prius, ô Narcisse, peristi:
Necdum etiam, à liquidis ora mouebis aquis.

*In Atlantem, iuridicum, ad imitationem
Palladæ.*

Qui modò causidicus, qui causidico minor ibas;
Quis te iuridicum, perfide fecit Atla?
Non benè serua prius, vultum componet herilem.
Nec meretrix, sponsi casta futura thoro.
Nec bene contemnet malcolentia stercora porcus;
Esse licet pomis, glande queatque satur.
Serua suas sordes tamen, & lupa, susque relinquunt:
Nunquam è causidico, aut Rhetore, juridicus.

In Eunum.

Tu licet incedas Tyrio spectabilis ostro;
Possideas quantum Lydius amnis obit;
Tu licet Assyrio fragres perfusus amomo;
Stipite vel costi mollis Achemænij;
Cur veteris sortis tamen, ô, nosimmemor, Eunc,
Relliquias primæ spernis amicitiæ?
Cur mage te Sophiæ præclaris artibus auctum
Rere: vel eloquio consilioque grauem.
Fallere, si credas. Neque enim hoc multicia præbent,
Vt sit multiscius; qui modò erat sciolus.
*Hero se præcipitem de turri in Hellepon-
tum datura.*

Vidit ut æquoreis absortum Sestias vndis
Leandrum, rapido ludibrium ire freto;
Ter pectus nitidis, quater & percussa lacertis,
Vulsa comas, roseas & laniata genas,
Alcensu summi superat fastigia teclæ;
Præceps in liquidas desiluitque vias.
At prius hæc, quia sum tua castra soquita, Cupido;
Da, quicum haud potui viuere, posse mori.

Nutrix, Herus cineres vrina condens.

Triste, Herus cineres nutrix dum conderet vrnâ;
Fudisse hos tremulo dicitur ore sonos.

A pelago, à pelago, moneo discedite amantes:
Nec posthac liquidis credite multa vadis.
Orta mari Venus est. fateor. sed quid juvat istud;
Imperet æquoreis quum Deus alter aquis?

Venus, & Pallas.

CYprida, Cecropias Pallas quæ protegit arces,
Ad speculum flauas ponere lege comas
Viderat: & nullâ comptis, ait, arte capillis,
Sat poteris Getico diua placere Deo.
Cui Venus. ast omni positis tu lege capillis,
Vix homini poteris, ne placuisse Deo.

In Priscillam.

DEebam tibi millies trecentas,
Post hæc prælia, basiationes;
Post hæc prælia, queis Venus superbit;
Ignauumque suum vocat Gradiuum:
Quum tu vulgiuaga, impudica, mendax,
Nunquam sobria, mæcha defututa,
Proscisso malè me, foro, tabernis,
Popinis simul, & nigris culinis;
Aspersti maculam tibi perennem.
Tum per compita cunctâ, pota, potum,
Illam tu caligam, merumque pisces;
Maxmini caligam, sequuta pergis:
Qui nunquam prius arriget; nisi ante
Cedatur bene, vapuletque virgis:
Ut tentigine languidâ laboret.
Quare hæc propter, & illa, & illa, & illa,

Quæ referre probum pudet poëtam;
 Pellex vulgiuaga, impudica, mendax,
 Nunquam sobria, defututa mæcha,
 Proscindam male te impotente Iambo;
 Sæuo, rerrifico, crucem minante.

Nec vñquam saturum inde cor futurum est;
 Dum me amplexibus insitum puellæ,
 Calentem aspicias nouo calore;
 Amico, placido, integro, benigno:
 Et rumpare malo, & crepes dolore;
 Semper vulgiuaga, impudica mendax
 Nunquam sobria, mæcha defututa,

Phædra Epitaphium.

Ecce heic, Dictæi soboles suspecta tyranni
 Phædra; at Pasiphæs filia vera iacet.
 Quæ pariter sobolem patris, sobolisque parentem
 Arsit: & heic pariter compos, & impos erat.
 Credita casta satis, cuperet quum incesta fuisse:
 Creditus incestus quum malè, castus erat.
 Et juveni, & malefida seni; natoque, patrique:
 Hoc meruit, iuvenis quo, perijisse modo.

Quando vxor ducenda.

Primæ si tibi flos viret iuventæ;
 Adhuc ne thalamo cubes iugali.
 Sin instat senium; iubet senectus.
 Posthac ne thalamo cubes jugali.
 Hinc, si consilium meum capessas;
 Ducas quum iuuenis, senexque non sis;
 Sed simul iuuenis, senexque; sponsam.

Apollo & Cupido.

Surripuit pueru Phœbus duo spicula Amori.
 Surripuit Phæbo spicula bina puer.

Sumpfit vterque arcum. cornu sinuauit vterque:
Misit & è neruo spicula vterque suo.
Ictus Apollo gemit; Puer auxerat igne sagittas:
Sed nocuit domino nil sua flamma suo.

Ad Lycium.

SÆpe, Lyci, rogitas, lecto quæ digna jugali:
Conueniat tædis quæ mage Nympha tuis.
Magna petis fateor. facile est optasse; sed illud
Plus erit, è votis multa tulisse meis.
Si tamen optanti faueat fortuna poetæ;
Hanc cupiam thalamo consociasse tuo.
Hanc pete, Sithonium quæ nec superare nitorem,
Nec poterit rubras vincere rubra rosas.
Læta magis placeat, pia, blandula, casta, modesta.
Sit facilis: facilem nolo sed usque meam.
Sit generosa, operosa, humilis, dorata, petita.
Sit similis genio, si queat esse tuo.
Multa loquens valeat: multum taciturna molesta est:
Docta grauis: nimium rustica nulla placet.
Præcipue videas; genetrix quæ, qualis habetur.
Et num signato corpore virgo siet.
Denique quæcunque est, medium seruabis: Et isto,
Gratus eris Nymphæ; grataque Nympha tibi.

In Aulum Sacrilegum.

Nonne satis, veterum quod tot decora alta parentum,
Diruta nobilium tot monumenta iacent.
Et despecta trahunt tristem modò templa ruinam;
Rudera nunc ipso squalidiora situ.
Sacratas ni etiam decimas, Christoque dicatas,
Pectore sacrilego tollat auara manus?

Sed quo hæc? ut fassis Christum modò, & hospita Musis,
 Hospita tot miseris, pauperibusque domus
 Aule, tuæ indoctæ pateat, turbæque profanæ;
 Hancque eques obscurâ nobilitate colas.
 Prohque (nefas!) docto, pro casto, & paupere; alatur
 Palpo, canis, meretrix, nisus, adulter, equus.

Ausser Solanus, vulgo Solengouse.

SCOTIA Solanum patro me nomine dicit.
 Mirâclum pilces inter, auesque feror.
 Et tibi, seu pinguis, seu sim pinguedo vocanda,
 Non vltra triduum seruor ab arte coqui.
 Nec benè me abscissa comedet nisi coccyge quisquam;
 Et malè præstanti digeret absque mero.
 Talem Mæonides si me olim nosset; abissem
 Inter pennigeras rex, Scotus anser, aues.

De Fausto molitore, & Hyella.

INcrepat vxorem grauius dum Faustus Hyellam;
 Faustus flumineæ cuī data cura molæ;
 Atque tuas potius, quam nostras res agis, inquir;
 Segnis, & in totâ desidiosa domo.
 Callida sic conjux. mihi raro si molis, infert:

Fas, Fauste, assiduo me moluisse tibi?

In Poetas Gallos, qui de pulice Rupellæ, & Pascha
Sij statua manibus truncata, luserunt.

Cyrrha prius, semperque virens Parnassus, & vnâ
 Vates Castaliæ reddidit haustus aquæ.
 Cyrrha silet, mutique tacent, Parnassus, & vnda:
 Quum vates pulex iam det; & esse manus.

De Pio nasuto troco.

FOrte Pius, placidæ correptus amore puellæ,
 Legitimum cæpit sollicitare thorum.

Venit Hymen. nasus citò conciliauit amicam.

Quantus erat rogitas? sesquipedalis erat.

Credidit illa etenim. (ah durum hoc præscire puellis.)

Cætera quæ vestis contegat, huic paria.

At postquam breuius, quod longius esse volebat,

Sensit & in iusto pondus abesse loco.

Ingemuit; lachrymaisque dedit, cum murmure tali;

Dij tibi; qui poteras, Nasce, nocere mihi.

In Lucium.

SCIS, paterisque alios vxorem accedere, Luci;

Namque fuit quæstus maximus inde tibi;

Vnum tu prohibes Lycium: quem deperit vnum,

Et quem plus oculis diligit illa suis.

Et tamen, hic molitor minus omnibus audijt esse:

Sed mage qui quæstu téque, tuamque juuet.

Leno tuæ nuptæ turpissime, diligat aut fac

Lucia non Lycium: Lucius aut Lycium.

In Posthumum.

TEnderet ad solitos dum, quæ via prima, penates,

Ogygio madidus, Posthumus, ante Deo;

Illisit saxo cerebrum furiosus acuto :

Et crudi euomuit flumina pota meri.

Quid miser, ah! voluit? quæ tanti causa furoris?

Scilicet, vt fronti cornua discuteret.

In quatuor Batauos Poetas.

ITC alij. mihi sat Batauo de litore cygni

Quatuor. Aonij gloria rara chori.

Baudius heic est blandilòquius, suavisque Secundus,

Grotius heic doctus, Heinsius heic tener est.

Baudius est Pitho. tua basia, Cypri, Secundus.

Heinsius est Erato. Grotius ipsa Charis.

Baudius est lingua. & Musarum labra Secundus.
 Heinsius est oculi. Grotius inde genæ.
 Felices! ego suspicio sublime cacumen:
 Et veneror Pindi qui tenuere jugum.
 Vos tamen ante alios, Batauo de litore vates;
 Siue pares placuit, seu minus ire pares.

Troia.

Quisquis ades, nostræque vides exempla ruinæ;
 Et versa iratis mænia tanta Dijs;
 Disce, nec alterius Genium contemnere lecti:
 Nec trahere in medium pocula plena diem.
 Troia Asiæ regina fui; Europæque labores:
 Fors merui æterno stare superba loco;
 Si neque Tyndaridos facies mihi nota fuisset:
 Nec qui pampineâ tempora fronde tegit.
 Tu sine veste Dione, & tu sine veste Lyæ,
 A vestris cecidi Trōia nuda dolis.

Adhuc.

Qui nudam Bacchus strauit, nudamque Dione,
 Quæritis: hæc neruos sustulit; ille pedes.

Helena Epitaphium.

Candida formosæ iacet ecce heic filia Ledæ;
 Aedita Nympha solo, credita digna polo.
 Digna polo, si digna polo; quæ sanguine solo
 Nota solo fuerat, sanguine nota solo.
 Dira lues Phrygiæ, pelago labor, arma Pelasgo:
 Cæde nocuia solo; clade nota solo.
 Nupta tribus, bis rapta, tribus viduata maritis:
 Sæpe petita solo; sæpe petita solo.
 Denique fax iuuenum, procerum nex, nox Phrygiorum,
 Vna soli, atque sali, pernitiesque poli.

In Celurcam, vulgo Montifrosam, natalem suam
urbem.

CArmina Pieriæ dicitent mihi blanda puellæ;
Et Phæbus numeros donet habere suos;
At neque Pieriæ mage te, Celurca, puellæ,
Aut decoret numeris Delius ipse suis.
Certat vbiique Deus. tibi dat sua munera Flora:
Et vario æqualem gramine pingit humum.
Farre, Ceres, flauos spicis redimita capillos,
Circundat largâ mænia tuta manu.
Addit opes pelagi domitor; populumque benignus
Sustinet: & vitreis diues inaurat aquis.
Flora, Ceres, Nereus, decorat, circundat, inaurat,
Terram, urbem, populum, gramine, farre, bonis.

In Posthumi uxorem sterilem.

NVlla tibi quereris quod sit de coniuge proles;
Præter amicitias, nomina multa, tuas.
Hoc satis est, culpam dixi; culpæque parentes.
Non solet in tritâ surgere gramen humo.
Domus Regia, ad excipiendos legatos exterros
conuiuijs exstructa. 1621.

Hec, vbi tecta nouo surgunt regalia saxo,
Felices epulas exhibitura Deum,
Mulciber ignipotens, momento temporis, omnia
In tenues fumos iusserat ire prius.
Illa quidem, imbriferumq; Notum, rapidumq; Aquilonem
Et metuere itas, Lemnie clade, tuas;
Nunc omnes rident furias: satis auspice vtroque,
Patre Ioue, & nato tutâ futura Ioue.

In dissidia Zelotyporum coniugum.

Dicite dissidio junctissima pectora solo
 Digne aliâ, atque alio tû quoque digna viro;
 Quæ vos exagitat tantum discordia; quo tu
 Improba sis dictis, tu metuende minis?
 Quid tu tam cupido circumspicis omnia ocello
 Improbe; fors oculis non adeunda tuis?
 Quid tantum inquiris domini tu in facta mariti:
 Auribus & patulis credula cuncta rapis?
 Hi mores, lites, & inania iurgia ponunt:
 Et nova Zelotypæ dant alimenta faci.
 Sit pudor. vtque novo noua sit concordia lecto;
 Surda dehinc mage tu, tu mage cæcus eas.

In Flaccum Poetam.

Exulat è numeris Venerum tibi turba jocosa;
 Suntque procul vanis ebria verba jocis.
 Sic tibi, Flacce, grauis; sic, Flacce, seuerus haberis:
 Stultius at nihil est hac grauitate tuâ.
 Dum neque sal, neque mel, tibi dum neque scellis amaror;
 Ponderibus grauitas orba stat illa suis.

In Caluum, ad Pictorem.

Ora, manus, tabulâ, pictor, si pingis in illâ;
 De numeris poteris cætera scire meis.
 Ossus, indocilis, timidus furiosus, egenus,
 Turgidus, infelix, dirus, avarus, iners,
 Barrum, asinum, lepores, Furias, Irumque relinquit,
 Thersitem, Priamum, noctuam, apem, cuculum.

Helena Poetis.

Cur mihi Pierij tantum nocuistiis alumni?
 Cur ruis in pœnas totus Apollo meas?

An quod Amor rapidis violauit viscera flammis?
Inter vos teneri lusor amoris erat.

An quod in arma viros speciosæ munere formæ
Mouimus: & Phrygium fodimus ense latus?
Ni sic nota forem; nunquam sic notus Homerus.
Quod viuat, natibus debeat ille meis.

Godefredi Hageni, Midelburgozelandi, tumulus.

Niobe quiescit tecta membra marmore:
Nec fata prolis amplius gemit suæ.
Non ille magnus qui exprimi potest dolor.
Stupet alta cura. vos dolete quos mouet
Ætasque verna, vísque viuida ingenij:
Morésque lacte puriores, aut niue,
Dum fila vitæ nulla rupit Atropos.
Vos in benigno, patrio si non solo,
Quà toruus vndis Nerei Bodotria
Miscere sese pergit, Hagenum cito
Lugete raptum vulnere infidæ Deæ;
Quæ pauperi æquat diuitem, & bonum malo.
Lugete vos hæc; quos minor coquit dolor.
At ego, dolorum quem grauant tot agmina:
Luctusque totis sœuit in præcordijs:
Non mira, quod non heic fleam. nam qui potest
Lachrymare fletus, flere moesta lachryma?

*In Regem, & Principem, die 23. April, quo se
Periscelidis equites ostentant.*

Lvcæ sacrâ, clari colitur quâ fama Georgij;
Qui nomen domito grande dracone tulit:
Forte Periscelidis celebris conuenerat ordo;
Ne festa officijs lux eat orba suis.

Illic qui Tamisis famulis pater imperat vndis.

Illic tam magni Carlus imago patris.

Maiestas decuit cunctos; faciesque decora:

Visa i psis fuerat quæ bene digna Dijs.

Sed cunctos rapuit Tamiseæ Iupiter oræ:

Et cunctos tanti Carlus imago patris.

Fulgebant pariter; gemmæque, auróque superbi:

Oris ut ambigeres cuī prior esset honos.

Vt si quis geminos componat, diceret: hic si

Lucifer haud fieret; Phosphorus ille foret.

In Nuptias Iacobi Hayi Vicecomitis Duncastrii, &

D. Persæ Comitis Northumbrii filiæ.

Pectora Persæ Tritonia, Delia mores,

Egregium formæ Cypria diua decus,

Tres, sua quæquæ, Deæ fixerunt: Pronuba risit;

Et simul hæc; Hayo digna ea virga meo.

Nec mora, & aligerum compellat blanda puellum;

Cuī tela, & pharetræ cura; leuesque faces.

Atque ita. da parili duo pectora ab igne calecant

Illa. simul digito monstrat vtrumque Dea.

Paret Amor iussis. humeris leuat inde pharetram.

Auræque è pharetrâ spicula bina iacit.

Perfensere simul defixa cupidis ictus:

Ingemuere simul: incaluerere simul.

Tum Deus, ex alto geminos miscratus olymbo,

Fædera conjugij mutua sanxit, Hymen.

Casta licet, thalamos Pallas non fugit amicos:

Nec genetrix Paphij Diua Erycina Dei.

Vnica, virginem solui indignata pudorem,

Ad sylvas abiit Delia pulsa suas.

At tibi, si scelus est vnam depellere, sponle,

Laus thalamis geminas consociasse Deas.

In Caluum.

Quid dicam? neque forma viri, neque forma puellæ,
Mole nec es totus bellua corporeâ.

Quidnam igitur? si quæ fieri mutatio posset,
Mole fores totus bellua corporeâ.

Cornua qui dederit; dabit & bouis ille figuram.
Ille asinum; longas qui dabit auriculas.

Si pennas habeas; bubo volitabis in vmbbris.
Si caudam; subito cercopithecus eris.

Si quadrupes fieres; poteris bene barrus haberis:
Et dare terribiles osseus ore sonos.

Cornua da, auriculas, pennas, caudamque, pedesque,
Bos, asinus, bubo, simia, barrus, eris.

In Carinum, artium magistrum.

Magister est Carinus. & quid hoc mali?
Bonusque sat Carinus. & quid hoc mali?
Sed dum magister, & bonus Carinus est;
Magister est Carinus optimus mali.

In Varum Podagricum.

Distortis male cruribus laborans,
Nodosam miser induit podagram;
Fani pernities, forique, Varus.
Vnus Cerbereas tamen sagittas
Durâ cote acuit: malumque linguæ
Virus ejaculatur. ô Deorum
Quisquis, hæc oculis tueris æquis;
Aut ipsum obrue tam malâ podagrâ:
Aut linguam hac podagrâ malam coerce.

Finis libri 2. Epigrammatum.

EPIGRAMMATVM,
LIBER TERTIVS.

D. Roberto Caro, Ancrumio Equiti, Carolo Principi
a cubiculis intimis.

Non ego nobilium venio mirator honorum:
Aucuper ut numeris nomina magna meis.
Ille etenim proceres, & inania, nomina Care,
Cui stipe collatâ trita lacerna, canat.

Mi non difficilem sat is inuenisse patronum:
Et pectus solido quod sit amore meum.
Sit, tu vti, Mecænas facilis; sit fidus amicus:
Et laudet magnos, qui velit esse, viros.

Caroli Principis bastiludium 24. Mart. 1621.

Iactabat toto Mauors sua prælia cælo;
Et dedit Oetæo qui sua membra rogo;
Castor equos, cuim fratre pio, cæstusque terebat;
Hæc quoque cuim reliquis lis fuit ipsa Dijs;
Quum subitò assumpta Tritonia Gorgone Pallas,
Edidit ante patrem talia verba Iouem.

Vires, arma, & equi, superis si gloria, Carlo:
Si ingenium; cedam dotibus ipsa meis.

De grandine, eodem ad bastiludium, progrediente,
affatim cadente.

Indutus thoraca humeros, galeaque verendus,
Altera spes nostri, Carolus, vna soli,

Ibat ut oblatis hosti concurseret hastis;
 Presserat & dudum terga ferocis equi;
 Æthere quum subitò grando crepitante procellâ,
 Decidit in vultus Principis: inque sinus.
 Ille sed, hinc Iouis aspiciens placida ora Britanni,
 Latonâ hinc geniti lumina clara Dei;
 Risit, dulcè tuens, quo grando repente recessit:
 Purior & solito lumine Phœbus ijt.
 Quid sperare licet tali de Principe nobis;
 Quum fuget vultu nubila fusca suo!

Paridis Epitaphium.

QVitegor heic, Danaas armaui in Pergama gentes;
 Heu, Paris, heu, patrij sola ruina soli.
 Quem Venus, & teneri blandus moderator Amoris,
 Abjectum, in castris crudiere suis.
 Hinc, vix prima genas pingebat flore iuuentus;
 Quum placui formæ, Pegasi Nympha, tuæ.
 Postmodo, de facie quum noscor regia proles,
 Accedit flamas nupta Lacæna nouas.
 Fælix; qui placuit, si displicuisset amanti,
 Et qui displicuit, plus placuisset, amor.

Adhuc.

PAstor eram in syluis; Graijs sed amator in oris:
 Miles in Iliaco per duo lustra solo
 Fistula pastori, Ledæa placebat amanti:
 Bellanti certâ missa sagitta manu.
 Fistula securæ placidissima pignora vitæ;
 Tuque Lacæna labor: tuque Gradiue dolor.

Adhuc.

PAstor, miles, amans, colui, armaui, violaui,
 Rus, patriam, hospitium, pace, phalange, rate.

*Anne Drummonda, D. Ioan. Scoti Scototervatii,
coniugi.*

Quem dederas, veri monumentum, & pignus amoris,
Excidit hic digitis annulus, Anna, meis.

Non equidem nostri fuit ista incuria; testor
Numina synceræ maxima amicitiæ.

Nec tum, me villa tui cæpere obliuia; quamuis
Inter nos longæ millia, multa viæ.

Verum aliqua eripuit necopino, nîlque scienti;
Nescio quâ tacita, Castalis, arte, mihi.

Scilicet, ut digito quia noluit esse poëtæ;
Poneret in numeris, Anna, perennè meis.

In coniuges discordes.

Avlus erat quisnam thalamo sociare iugali,
Quos vedit iunctos vix breuis hora duos?

Litigat hæc semper; linguæque exfuscat Hydras:
Verberibus duras ingerit ille minas.

Gaudet adulterio sedenim, dubioque cubili
Vir; petit & dubium nec minus illa thorum.

O Paphiæ quæ cura Deæ! quos nulla Deûm vis,
Hos fecit dubius iungat vtrosque thoros.

Pastoris, de Monacho, & lupo, querela.

Nilla quies, nulla humanis constantia rebus;
Occupat alternas spésque, metusque, vices.

Nanque, sub his patulæ recubo dum frondibus vlti;
Et leuat arentem lympha sonora sitim.

Hinc monachus nostræ dat basia mille maritæ;
Atque rapit sacri gaudia fæda thori:

Hinc lupus vtget oues. timeo malecautus vttumque:
Et premor à binis vnuis vbiique malis.

Ergo

Ergo petam monachum? pecori lupus instat anhelo.
 Ergo lupum? monachus basia nostra feret.
 Lude tamen coniunx potius. minus est, mihi credc.
 Mille lupos, vnam quam domuisse lupam.

Hectoris tumulus.

Hospes ades quisquis, ne celsæ mænia Troiæ,
 Ne pete, quæ Phrygios contegat herba duces.
 Heic pater, heic genetrix, heic gloria, bella, triumphi:
 Conditur heic minimo maxima Troia loco.

In Phileniden.

VNde hoc, Phileni, culta, pulchra, candida,
 Simulac amicus te petit, deliria
 Vulgi recensens, & fori mendacia;
 Testata magna tu repente numina,
 Furtiua nulli te dedisse basia,
 Fauente nocte, matre, iuras, insciâ.
 Phileni, siste. quid jurare proderit
 Qnum te tacente peieraret halitus?

Dies natalis Britanniarum Regis Iacobi 1621.

19. Iunii repetitus.

IAm redit ille dies, qui magni Principis ortum,
 Fergusidum stirpi, Brutiadumque dedit;
 Ille dies niueo signandus sæpe lapillo;
 Qnein nonum & decimum Iunius ire iubet.
 Pax æterna i'lum, & Clementia mitis honoret.
 Et cum Casta io, docta Minerua, Deo.
 Illum vnum colat æqua fides redeuntibus annis.
 Et Sophia; &, Suadâ concomitante, Charis.
 Vt diuûm, de rege Iacobo, hominûmque voluntas,
 Hæc rata vota petat; hæc rata vota sinat.

*Vixit, & integrus canos fallente senecta:
Tosque annos numeret, quos numerantur annos.*

Ad Eunum.

Quid Telamoniaden, Clymenes cum prole, furentem,
Quid laudas Cadmi, Perithoique manus?
Serus honor post fata venit: nunc atria pulset.
Quique comes magnis liuor ubique viris.
Si foret Empedocles sua iam post busta superstes;
Non daret Atnæo membra cremanda rogo.
Vne putas nullum fortem, magnumque videri;
Dum queat esse aliquid, n̄ velit esse nihil?

In Grammaticos.

Num benè Grammaticis, queis omina tristia quinque,
Constituit primis versibus, ipse Maro?
Arma refert primus. *profugum* canit inde secundus.
Terra iactatum tertius; atque *Mari*.
Vim superum quartus; *faue iubonis obiram*.
At *bello passum plurima*, quintus habet.
Nunc age, Grammaticus, dic, tot post omina dira,
Et post tot casus, qui benè latus erit?

Iani bifrontis effigies.

Dicite, cur geminâ ferat, hic; duo lumina frōnte:
Aut cur prospiciat, respiciatque, Deus?
Scilicet his; dantis dum munera spectat, ocellis;
Mutua reddentis munera cernat ijs.

Circulus Vacuus, pro effigie Neminis sui positus.

Neminis effigies vera heic ostenditur; ipsi
Fronte, oculis, toto corpore persimilis.
Nam si ipsum adspicias; (ceu vidit Homerus,) imago
Illius hæc dubites, huius an ille magis.

Ioanni

Ioanni Cocburno, Caroli Principis, Creodata.

Cocburnum Natura tuli; sors sustulit æqua.

Cocburno mores contulit alma Charis.

Cocburno ingenij Tritonia detulit artes.

Et genium Cocburno obtulit alma Venus.

Prætulit innumeris Cocburnum Phæbus: & inde

Intulit hunc numeris Aonis vua meis.

In Flaccum Poetam.

Triste scelus, numeris maculosum stringere Iambum:

Aut, versu veterum nomina ferre Deum.

Ludere triste scelus, blandum ridente Thaliâ;

Promeréque argutis mollia verba jocis.

Sola placent grauia; & rerum tibi prima sacrarum:

Et quicquid melius pagina sancta probet.

At non, Flacce, scelus; sacris illudere dictis:

Et saepe insipidos his animare sales.

Hæc facias quamuis; grauis es: meritoque videris.

Hoc graue te vatem dat scelus ire granem.

Impar venatio, Cinna, & Pontia.

Ibat venatum Cinna; ibat Pontia: cincta

Hæc Veneris ritu; virginis ille Deæ.

Hæc thalamum, nemora ille petit; camposque iacentes.

Hæc scuto, iaculis nobilis ille suis.

Præda ferendo huic est; præda est feriendo sed illi.

Huic remanendo; illi præda sequendo venit.

Hæc primâ iuuenem captat flotente iuuentâ:

At ceruum ille altis cornibus egregium.

Exitus hic ludi est; ceruum cum cornibus ille
Rettulit: at captum reppulit illa virum.

In Scotos, externos mores referentes.

Rarus abest patriâ Gallus; sua limina seruat: i
Præ foribus semper gaudet & esse suis.
Flander ad Eōos currit mercator ad Indos:
Nomināque iuuentis ponit Iberus agris.

Circùm æquor, terræque sinus, animosior Anglus
Nauem agit. & cæli lustrat vtrumque polum.

Italus in Graijs, Latijs Teuto hospes in oris.
Stat glacie in vincitâ Cimbrica puppis aquâ.

At leuior Scotus, nusquam vestigia figit:

Pérque soli longas it, pelagique vias

Hinc mores Gallique refert; Flandrique; & Iberi;
Britonis; & Cimbri; Teutonis; atque Irali;
Sed morum discrimin habet. mercator & Anglus,
Flander, & est Cimber. Teutoque vulgus incers.

Gallica mobilitas, fraus Itala, fastus Iberi,
Sunt tria quæ sibi vult nobilitatis apex.

Sic dum cuncta refert; & non vult vnuus haberit:
Desinit esse aliquid; incipit esse nihil.

Venus & Mars.

Qum Diomedæo Venus iret saucia telo;
Mortali & gemeret vulnera facta manu:
Risit, & innixus Geticæ, sic Mars ait, hastæ:
Non heic sunt thalami, Cypria Diua, tui.

Proci, & puellæ, nostri temporis.

Arsit amans Phœbus, Nymphæ Penëidos igne:
Vota fugax cupidi lusit at illa Dei.
Candida capripedem Syrinx ita fugit amantem.
Et Satyri Eurydice per vaga rura labor.

At nunc; quis furor hic, quæ dissimulatio Diuī?
Quæque fugit sequitur: quæ sequiturque fugit.

Carolo Valliae Principi

Ales olor, Zephyro nunquam nisi flante canorus,
Ingeminat placido gutture molle melos.
Ingenuos volucris notat hæc, ô Carole, vates.
Te Zephyrum cy gno quid vetat esse tuo?

Iacobo Maxuelio, Regi a cubiculis interioribus,
Equitum ordinis Periscelidis fæciali.

Dura quidem res est, (liceat modo vera fateri.)
Non tacuisse mihi; vel tacuisse mihi:

Dura quidem hæc sunt, Maxucli; durissima sed res,
Si profim minimum sorte loquendo, loqui.

Quid faciam? tacuisse amor impedit; haud tacuisse
Officij meritum: dat dubitare pudor.

An meritum reticebo; an pulchræ munera mentis:
An neutrum potius, vel tibi vtrumque canam?

Nec faciam; & faciam: namq; hoc Epigrammate curto,
Dumque loquor taceo; dum taceo que loquor:

Ioanni Mareschallo.

Septem elementorum munus tibi carmine mitto;
Mareschalle. animi pars benè magna mei.

Prima est de volucrum Palamedis nomine prima.

Proxima at irati littera, Iane, canis.

Terna accusanti, damnato propria quarta est:

(Si locus Ausonio est hac quoque parte foro.)

Quinta tuo (si vera fides) de nomine prima est.

Sexta è Cadmæis littera prima notis.

Vltimam, aue, saluéque, tuo quum dicis amico

Sume. ita nunc grati munus amantis habes.

De Ioue, ad Idol rum antiquitus cultores Reges.

Arduis armatâ qui torsit fulmina dextrâ;
Rêxque, Deusq; hominum, rexque, patérque, Deûm;
Taurus, olor, Satyrus, serpens, Dea, pastor, & aurum;
Próque fuit dominâ, flammâ aque, virque, suâ.
Cuînam igitur, Reges, adoletis cinnama? vobis.
Nânque etiam tales vos ego credo Ioues.

In eundem.

Quod scelus in terris homines, quæ crima liuquent;
Si regat hic cælos, quem regit omue scelus?
Qualem optet uxorem.

Galla fide dubiâ, postquam data nupta marito:
Virgini at intacti cura pudoris adest.
Scota fide certâ, postquam data nupta marito:
Virgini at ambigi cura pudoris adest.
Si vlla meo thalamo conjunx debebitur; oro,
Vergine sit Gallâ, coniuge facta Scotâ.

In Alexin medicum; ex græco Nicandri.

Clystera medicus quinque Alexis præbuit,
Et quinque purgauit simul.
Morbo iacentes quinque repperit viros.
Et quinque inunxit denno.
Medicina quinque his vna; nox vna vltima;
Vespillo & vnius contigit.
Vnum sepulchrum, & Orcus vnu omnibus:
Planctusque non nisi vnicus.

In Pulicem.

Pplex pumile, quid meis quietem,
Hoc noctis vagus, inuides ocellis:
Huc, illuc, saliensque, palpitansque?

Non

Non sum quam tibi reris esse, non sum,
Sue cipiena. delicata virgo;
Non adhuc socio cubans cubili:
Cui matris timet, atque cura patris.
Cuius tu tamen & labella rubra,
Et genas niue, purpuraque tintas,
Palpebraque duas ocellorum,
Et collum simul, & femur tenellum,
Et quicquid reliquum est lubentiarum,
Quod castis Venus abdidit tenebris,
Percurris citio, vellicante morsu.
Hanc si me esse putas, nigelle pulex;
Pulex pumile, pumilille, fallis.
Illuc te refer ergo, & hinc recede:
Indulgens placidam meis quietem
Paulum luminibus. negare sin mi
Pergis munera noctis, atque somni:
Mellitam, teneram, breuem quietem:
Inducam horridulam, feramque Parcam;
Caput pollice quae premens, gulamque;
Et pectus piceum, & pedes nigellos:
Exutum tunicam, breuique pelle,
Nudatunque satis, relinquet Orco:
Culici comitem Maroniano.

Gulielmo Hererto, Comiti Pembrocio:

Non haec supiuâ laude charta prætumens,
Tuum loquetur, posterumque seculis,
Tradet stupendum nomen; inuido stilo:
Herberte magne. te laudare qui velit:
Laudet Camænas, Pallada: atque Gratias.

De

De Sacerdote Gauro.

Mane, *Pater noster*, Boreâ frigente niuali,
 Dum boat ignotis, Gaurus, ut ante, sonis.
 Nescio quid miserum querulo responderat ore,
 Non intellectis cnlus & ipse tonis
 Sed benè, flamen ait: quia flamine fortius vno,
 Orans cum socio flamine, flamen agit.

Puellares artes.

Promuntur variâ vultus de pixide. crines
 Ornantur, laxum stringitur arte latus.
 Pallor, & hinc macies bibitur carbonibus atris.
 Exiguo premitur compede forma pedis.
 Plura ferunt teneræ, (quorsum tamen ista?) puellæ.
 Ut possint medios nempe vorare viros.

In Glyceren.

Quod pulchros, Glycere, sumas de pixide vultus,
 Quod tibi compositæ, nec sine lege comæ,
 Quod niteat digitis adamas, beryllus in aure,
 Quod breuis est lateris, par quoque forma pedis,
 Lacæta quod cingat baccatum colla monile,
 Quodque peregrino vestis odore placet,
 Quod leuis incessus, quod lumina pæta vagantur,
 Quod multus toto risus in ore sedet,
 Quod maneant nudæ mediâ plus parte papillæ,
 Instita quod breuior vix tua crura tegat,
 Otia quod, Glycere, quæras, choreasque frequentes,
 Quod moueas teneros arte decente pedes,
 Inter & æquales residens lasciuia puellas
 Sæpe canas Paphiæ libera furta Deæ,
 Quod juuene aspetto, Glycere, suspiria mittas,
 Non sum diuinus; sed scio quid cupias.

Ioanni Junio, Decano Vintoniensi.

Quem patris ætherei blanda indulgentia, Iuni,
Quemque fauens nostri Principis aura fouet;
Grate Deo, regique hominum; grata omnibus vne;
Ore licet iuuenis, pectore mente senex;
Gratior ut cunctis viuas, gratissime Iuni;
Gratior at Musis non potes esse meis :
Iunior & cunctis possis quoque viuere; certe,
Iunior in numeris non potes esse meis.

De Hugone Grotio, ope arcæ suæ, de promptis inde libellis, carcere elapse.

Dædalon, Ægiden, & tempora prisca reuolue;
Confer, & ad nostros lumina verte dolos:
Vix simile invenies facinus : tam grandibus ausis.
Crede mihi authores res habet ista Deos.
Ægides filo eripuit se : Dædalus alis:
Omnia at hæc solus Grotius exuperat:
Carcere se clausit, quòd carcere abiret: eratque
Ipse sibi custos : liber ut ipse foret.

Adhuc.

Sandapilam ut fuderet, solers se Grotius arcâ
Clausit : custodum lusit & arte manus,
Mors risit facinus : pharetrâque, hæc, tela recondens;
Viue tuo fato, viue, poeta meo.

Cur cælibem degat vitam author.

Si tibi forma potens, si pulchro in corpore vires;
Ibit in amplexus Nympha Britanna tuos.
Si fundus patrique lares, si nummus in arcâ;
Conueniet thalamis Galla puella tuis.
Si nimis Idalio pectus transfigitur igne :
Ausonis est precibus virgo roganda tuis.

Hellec.

Hellespontiaci bona si tibi vasā Priapi:
 Accedet votis fuscula Ibera tuis.
 Si Bromio, chorciisque, vales traducere noctes:
 Est de Teutonico sponsa petenda solo.
 Robore, diuinijs, flaminā, mutone, choreis.
 Qui valet; huic sociam fas sit habere thori.
 Me pater Aonius thalamis abduxit; & inquit:
 Quæ velit ingenium, non erit vlla, tuum.
*Ioaanni Adamsono, verbi diuini apud Libertones
 ses præconi.*

Quem Phœbus duplii complectitur æquius amore:
 Qui cytharæ medicas addis amice manus:
 Herbarum, numerū inque potens; cape munus ad illo,
 Qui tibi se officio mancipat usque nō uo.
 Ignauum Choleræ stomachum genus acre premebat:
 Cui color ut flammæ, sic vigor ignis erat.
 Iam Cererem miseri, Bacchumque auerterat ore:
 Nanque male assumptum propulit usque cibum
 Iussisti sperare ægrum meliora poetam:
 Porrextique meis pocula sana labris.
 Sana, sed hæc stomachi venas tentare latentes,
 Atque alui abstrusas quæ valuere vias.
 Nec mora contractis valido conamine neruis,
 Fertur, & œsophago noxius humor abit.
 Altera pars, varijs errans ambagibus exit,
 Lubrica deiectis quæ via nota cibis.
 Quid tibi pro meritis debebo, & munere tanto?
 Quid poterunt numeri soluere deinde mei?
 Tu mihi Phyllrides, Podalyrius, atque Machaon,
 Tu mihi, tu Pæon; tuque Melampus eris.
 Quumque tuos Lachesis (sed tarda) exsoluerit artus:
 Et quum de tanto nil nisi puluis eris.

Aut Lyram Arioniam proper, syclusue bimembre,
Ibis, Adamsonio nomine, stella polo.

*Lodoico Steuarto, causarum in supremo Scoto-
rum Senatu Patrono.*

Debita tu poscis; mihi debita soluere cordi.
Sed rogo, soluentur quo, Lodoice, modo?
Tu grates poscis; grates mihi reddere cordi.
Sed rogo, reddentur quo, Lodoice, modo?
Carmina persoluas, inquis, saltem ergo poëtâ.
Sed rogo, persoluam quo, Lodoice, modo?
Debita si grates, & grates carmina poscis;
Innumeros numeros me numerare iubes.
Debita sin versus, nec grates debita poscis;
Versibus en bis sex cuncta soluta vides.

*Thomæ Goddæo, Theologo, Archiepiscopi Cantua-
riensis Sacellano primario.*

Huc, huc, hendecasyllabi, quo estis,
Vel posthac eritis, vel hinc eratis,
Huc, huc, hendecasyllabi venite.
Goddæus rogat, & iubet rogando.
Goddæus pater elegantiarum.
Goddæus pater omnium leporum.
Goddæus decus artium bonarum.
Goddæus decus omnium bonorum.
Goddæus probus, aureus, disertus.
Goddæus pius, innocens, modestus.
Goddæus Charitum medulla plena.
Goddæus lepidæ labella Pithus.
Goddæus bene vos amans, colensque.
Goddæus bene nos colens, amansque.
Si quorsum velit ille vos venire,

Fors sit scire iuuat, parum negoti est.
Verum aut, hendecasyllabi, huc venite: aut
Ad illum hendecasyllabi, hinc abite.

In Poetas huius seculi, Iacobo Scoto, in Supremo Scotorum senatu scribae primario.

Esse quid hoc dicam, nomen quod vile Poetis:
Rarumque nunc tollat gloria Pieridas?
Anne, quod æterna fixerunt numina lege,
Tempora uti Genijs sint varianda suis?
Anne quod obruimur numero; dum quisque poetæ
Inscribit numeris nomina, Scote, suis:
Prostituitque Deas pretio; dominique ministros
Æquat: & in cunctos officiosus adest:
Aut surit insanæ, Satyris, sale, vulnera, Musæ;
Qualis ab Ogygio concita Baccha Deo?
Hæc videt, obscuraque iacet generolus in umbrâ,
Contemptor vates sortis, & inuidiæ.
Hic maiora aulis regum, vel principe toto,
Concipit: inflatus liberiore Deo.
Hic apis est; meritis qui præmia digna rependens,
Mel, & quum libuit, spicula fellis habet.
Naturæ hic, vitæque nouus simulator in orbe:
Proximus à magnis mente, animoque, Dijs.
Cætera adulantur, Scote est; vel turba furentum:
Hic est, Aoniæ cui datur haustus aquæ.

In Castoris Nasum.

Castoris egregius nasus, supereminet omnes:
Nulli non operi commoda multa ferens.
Nam ligo, falx, vomer, cardo, anchora, buccina, & hamus,
Asciaque, & scalprum, & fuscina carnis erit;

Fossori,

Fosori, viti, agricolæ, foribus, rati, & armis,
Piscibus, & fabris, sumificisque coquis.

Magna quidem hæc alijs; domino sed nulla videntur,
Dum non est lepidi plena lagena meri.

In D. Robertum Aitonum Equitem, Poetam celeberrimum.

Nomen Acidaliæ quod fixit arundine Cypris,
Nomen quo Paphijs, ludere gestat Amor,
Nomen Hyantæis quo sese oblectat in vndis,
Dum tereti Phœbus pollice pulsat ebur,
Nomen quo Musis non ullum notius audit,
Esse suum Charitum quod bona triga velit,
Nomen pacis amans, & mille leporibus aptum,
Cui Suada indulget, cui sine felle jocus,
Nomen in harmonico quod Iupiter audit Olympo,
Dum miscet Phrygius pocula læta puer,
Nomen quo tellus, auræque, atque humor aquæi,
Cunctaque concordant, dic quod? Aitonius.

Quæ optima semper fæmina.

Fœmina nulla mala est, thalamo non juncta jugali:
Quum thalamum intravit; fœmina nulla bona est.
Sed bona dissimulat; sese mala prodit aperte.
Sed bona non bona erit: sed mala pejor erit.
Qui sapis ergo; & vis tibi sit bona fæmina semper:
Ne tangat thalamum, speret at vsque tuum.

Mars & Amor.

Ense ferox, hastaque minax, sua prælia cœlo.
Iactabat, summum, Marspitet, ante Iouem.
Risit Amor; faculæque tenens, grauidamque pharetram:
Sunt etiam matri prælia grata meæ.

Mars & Bacchus.

Horridus in galeâ, & squamis thoracis ahenei,
Obuius, Ogygium dum furit ante Deum,
Et sese nimium Mauors ostentat in armis;
Qualis in Æmonio pulucre prælia obit:

Toruâ tuens oculis, Geticâ Bacchum increpat hastâ:
Et tua quisnam, Euan, spicula vidi; ait.

Subrisit, cyathumque tenens, & cantharon, Euan:
Quid mea si executiant, Mars, tua tela tibi?

*Adamo Regio, Poetæ, in consistorio Ecclesiastico
Edunensi, Iuridico*

Cognomen, noménque tibi, doctissime vates,
Imposuit fati conscia Musa tui.

Illud quod rex sis, hoc quod vatum pater audis:
Et, Regi, ex inerito nomen vtrumque tuo.

De Gallia nomine.

Gallia, num gallis Gybeles, gallisne Gradii,
Debeat, an gallæ, nomina, vel Galatis;

An ^{γαλέη} potius, galeæne, an forte ^{γαλάπη}.
Incertâ penitus sub ratione latet.

Heic ego sollicitus Phœbūm dum consulo, risit:
Et simul hæc; nimium Gallia amat galeam,

Gallia discedens. Kal. Maijs. 1620.

Gallia charæ, vale, nostræ gratissima vitæ:
Forte iterum hand oculis adspicienda meis.

Gallia blanda, vale; summi Iouis aurea sceptra.
Diuitiæ Argiuæ, gazâque prima, Deæ.

Gaudia Pomonæ. Syluani umbra. & rosa Floræ.
Delitiæ Bacchi. blanditiæ Cereris.

Elysij Plutonis agri. Deoïdos Enna.

Latonâ genitæ lustra, nemusque, Deæ.

Bafia Acidaliae, Ius sūsque, & furta, Diones.

Aligeri pueri, tela, pharetra, faces.

Ægis, & armigeræ dextra ingeniosa Mineruæ.

Ius Themidos. Pacis sæpe petita quies.

Pæonis herba. manus Podalyria. gloria Phœbi.

Et decus Aonij, palmaque rara, chori.

Neptuni risus. rigidi galea, hastaque Martis.

Æolij Zephyri. Mulciberique labor.

Mercurij merces. Suadæ illibata medulla.

Aureaque, & Charitum firmâ cathena trium

Cætera quid memorem? merit òPandora Deorum,

Et desiderij lenta cupido mei;

Nunc iterum, nunc dulcè vale; pulcherrima tellus:

Quam nulla ex animo subtrahet hora meo.

Sed tamen, vt totos rapias mihi, candida, ocellos;

Charior est animo, Scotia fusca, meo.

Finis libri 3. Epigrammatum.

EPI-

EPIGRAMMATVM,

LIBER QVARTVS.

Nobilissimo, Osmundo Steuarto, Comiti Marchio,
Baroni Aubignio, &c.

RUrsus, ad Aonias offendō denique rupes:
Rursus Hyantæas poto sititor aquas.
Quæ mala vesanum mens, ô Steuarte, Poetam,
Quisue furor Musas commouet iste meas?
Nonne licet, fugisse malum, quod iam ante nocebat?
Exemplóque iterum tutius ire meo?
Parce tamen, rerum spes, & tutela mearum.
Nanque etiam factis stat sua causa meis.
Naufragus Ægæum fugiat licet æquor; at idem:
Sæpe legit paruâ litora curua rate.
Saucius, at clypeos tractat gladiator, & enses:
Quamlibet imbelli ventilet arma manu.
Me quoque, qui duris miserum iactatus ab vndis;
Qui Prenestinæ cuspide fixus heræ;
Me quoque naufragij tabulas iuuat hasce referre:
Et tractare nouâ vulnera prima manu.
Ergo tibi has vestes, desuetaque figimus arma;
Nam mihi tu Alcides, tu Ennosigæus eras.
*In Edinum, vel Edinburgum, urbem Scoticæ
primariam.*

VIderat Edini florentem ciuibus urbem
Pax bona, finitimi culmine nixa iugi;
Armorum

· Armorum strepitu vacuam, & clangore tubarum:
 Nunc melius cultu luxuriare nouo:
 Hinc benè summorum clausam munimine montium:
 Hinc Bodotriaco ponere iura freto.
 Viderat; &, felix Genio terræque, virumque,
 Longum, ait, vrbs, tatis prospera viue tuis.
 Nempe suā hæc Venerem, nempe hæc Tritonida numen,
 Illa Iouis fratrem iactet; & illa patrem.
 Altera mentiti toto sese agmine cœli
 Efferat; & diuos, dinumeretque Deas:
 At tu alias inter tantum caput exere, quantum
 Exsuperat falsos, verior ille, Deos.

Quomodo amandum.

PHyllida Demophilus longum perit: illa iacentis
 Despicit elato pectore dura preces.
 Omnia tentauit; numeris laudauit amicam:
 Laudibus, & vanis plus tumet illa modis.
 Præsttit obsequium; libertatemque remisit:
 Imperijs profert tempus at illa nouis.
 Munera multa tulit; spernit cuncta illa. quid ergo?
 Quo dabitur dominam flectere posse modo?
 Nescit Demophilus quid amare; ignorat amicæ
 Qui mores; dum sic obsequiosus amat.
 Non ita se abjiciat. nimium non laudet. honorum
 Obsequium præstet. munera rara feret.
 Dissimulanter amet: nimium ne credat amare,
 Dotibus & placeat sic sibi inepta suis.
 Hæc agat. At iuuenum pars maxima iam furit vltro:
 Et fingit duras; quas ferat ipsa, vices.
 Sic colit Ægyptus, sed portum Roma trucidat.
 Sic frustra pueri turbida spectra paudent.

Fœmina pauoni similis: mirare; superbis.
Quisque amas; dominam ne tibi finge Deam.

In Grammaticos.

A Spice Grammaticis quam sors aduersa minetur;
Omina principijs quisquis inesse putas.

Iram Mæonides, Lucanus Bella minatur.

Fraternas acies Statius. Arma Maro.

Barbara Bilbilidos proles: Inferna Canopi.

Naso nouas formas; & freta Flaccus haber.

Iram, bella, acies, arma, & post barbara, postque

Inferna, & formas, & freta; restis ubi est?

In Fortunam.

QUAM malè sors diuisa! habet omnia degener Olus:
Effugit instantem vix bene Cinna famem.

Congestis inhiat loculis miserum Olus avarus:

Cinna animo intrepidus, libera corda gerit.

Hæc ego dum meditor; Cinnam Fortuna beavit:

Inque locat summâ, facta benigna, rotâ.

Oblitus tamen ille sui, tumet ilicet vnuis:

Et squalet fædâ turpis avaritiâ.

Quàm bene sors diuisa! & nos quàm fæpe, futuri,

Mutatas querimur nescia turba, vices!

Cæca Dea est. cæcas dat opes. miraberis ergo

Si faciat cæcos, quos fouet ipsa, suos?

Ad herbam Nicotianam, aut Medicam; vulgo
Pastum, aut Tobaccum.

NOmnia magna gerens, vim magnam, & munia magna
Vecta peregrino nobilis herba solo,
Nysigenæ Bacchi, medici seu nomina Phœbi,
Corporibus quod agas noxia multa, feras;

Siue magis Pæti; potis comes esto poëtis.
Sacra Dijs vatum, vatibus hostis eris?

Iouis Metamorphoses.

QUod Satyrus, quod olor, quod taurus Iupiter olim,
Quod serpens, aurum, pastor, itemque Dea;

Fœmineos animos quâ captes denotat arte:

Nec vana hæc toto fabula sæpe polo.

Lasciuus Satyrus, cygnus formosus, & altum
In valido taurus corpore pectus habet.

Callidus est serpens, pretiosi ponderis aurum,
Pastor amans curæ, vult Dea mente coli;

Nequitijs, formâ, robusto corpore, fraude,
Diuitijs, curâ, cultu animique bono,

Vince tuam, his freto (quantumuis aspera) nectet,
Difficili longas, nulla, in amore moras.

In apes, in Musæo D. Ioan. Scoti Scototeruati

Equitis, mellificantes.

DVM Fergusiacos Scotus parat ædere vates,
Sparsa legens varijs vndique membra locis;

Mellificæ volucres, castris de more relictis;

Quâ laurius virides pandit odora comas
Confedere simul: factoque hinc agmine rursus,

(Mira loquor,) regem turba secuta suum,
Delegit certam sibi Scoti in culmine sedem:

Seruat vbi vates bibliotheca sacros.

Illic ver geminum, geminôsque morata Decembres,
Sedula in Hyblæo nectare sudat apis.

Non temere hoc, casuque aliquo; verum omne certo:

Scilicet authores res habet ista Deos.

Fautori vatum tibi, Scote, vnâque poetæ,
Mella vount curis; laurea scrita comis.

In Cœliam.

MÆcha es; mentior. atque virgo; nugor.
Et tribas; quis enim velit probare?
Sed dum te nimis ipsa amas probari;
Tribas, Cœlia, mæcha, defutata es.

In Sextum.

ACer equo, nemora, atque altas indagine syluas
Cingis, Sexte, auibus; Sexte, verende feris.
Et nimis indulges vano, sterilique labori:
Quod tibi multa suas villula pascat oues.
Fœnus at interea, Morraeus, & Olbius, auctum,
Atque hinc Carterus exigit; hinc Dicius.
Desere quin syluas; ne à te, tam lauta supellex
Cum canibus currat; Sexte; auibusque volet.

In Ornatum Poetam.

Ornite, difficiles nugas fugis; ilicet inde
Scribis vulgari nudum Epigramma sale.
Non mihi nuda Venus, thalamo nisi iuncta, placeret.
Quod nuda, auerso est ore, secunda Charis.
Vulnera nudus apum, passus Cythereius ales.
Ridetur nudo corpore simplicitas.
Laomedontiadâ ternæ sub iudice Diuæ,
Velarunt aliquo membra pudica modo:
Opposuit Cytherea rosas; sua lilia Iuno:
Innuba Erichtonidum Gorgonis ora Dea.
Nuda placent; verbis verùm, Ornité, recta decoris.
Gratius in Coæ corpora veste nitent:
Nolo ego difficiles; nugis quia gratia nudis:
Nolo ego futilibus prostituique modis:
Sed tales cupio; qualem optem semper amicam:
Nolo nimis facilem; difficilemue nimis.

L I B. 4. *Epigrammatum.*

59

Alexandri Setonii, Scotie Cancellarii, tumulus.

Terra, annis, titulisque grauem, tegit ista Setonium:
Inter felicis foedera bina thori.

Vt vita felix; ita morte, & sorte sepulchri:
Coniunctus tumulo, queis fuerat thalamo.

In Petroniam mæcham, a seipsa ream.

Actorem, & causam poscis? Petronia sola est.
Sponte prius cecidit; nunc quoque sponte cadit.

In Andreapolin, vulgo Sancti Andreæ fanum.

Tempora si spectes; nulli mea cedit origo:
Quæ modò Scotorum, Pictica prima fui.

Quod si forte situm; maris hinc latus alluit æquor.
Hinc valles. montes. hinc & amica Ceres.

Si cultum urbis amas; templis operosa nitebam.

Si Musas; nusquam blandus Apollo magis.

Si titulos, sedes ego Præfulis una supremi:
Et tali merito Præfule digna fui.

Secla, situm, cultum, Musas, titulosque require;
Non prior, at par mi vrbs, aut erit inferior.

Ad Lydiam.

Fertur olorinis, formosa, per aëra bigis,
Passerib[us]que suis, turturib[us]que, Venus.

Si mea vis dici; Paphias imitare volucres:
Sed noli Paphiam, Lydia blanda, Deam.

Est formosus olor. passer lasciuus amore.

Vnum, sed casto pectore, turtur amat.

Delitiosus olor. sed nequitiosior alter.

Turtur, amans nimium, blanditiosus erit.

Vsque superbis olor. passerque est mobilis vsque.

Constans amissio turtur ab igne gemit.

Vt sat olor poteris, vel passer amoribus esse;

Non potes, & nunquam, Lydia, turtur eris.

In Mori morionis, præmaturum obitum.

DEliiæ populi, domini, dominæque voluptas,
Nulli, nî soli noxius ipse tibi;
Nomine qui fueras, qui re quoque Morio, More;
Tam cito, cur tibi non, ne moriare mora?

In Aemilii, & Idae nuptias.

VIrgo seni Æmilio thalamo coniungitur Ida.
His oculos tædis Pronuba flecte tuos.
Omina connubio strix, bubo, & noctua, tali
Prebæat. infaustus lampada tollat Hymen.
Diues at Æmilius; nullâ & iam prole beatus,
Hæredem extremis scribet eam tabulis.
O scelus! hoc est diuitijs, non nubere diti:
Nec tantum viuo, mortuo vt Æmilio.

Niobe Praxitelis.

DE viuâ, marmor superi; de marmore viuam
Reddidit artificis me ingeniosa manus.
Quis maior? mortem quam vincit adorea vitæ:
Tantum Praxiteles numina sœua Deum.

Ioanni Mætellano, Vicecomiti Laderano, &c.

PAuca modò Aonidum poscebam carmina diuum;
Det Mætellano quò mihi digna meo.
Tum Deus; antiquum genus, & tot stemmata auorum,
Egregijque animi priua relinque bona.
Scis qualis genitor; genitor, cui paruit vni,
Scotica consilijs nobilis, ante, Themis.
Qui iuuenes magni direxit Principis annos:
Auxiliisque bonus; consiliisque grauis.
Illijs vt proles, sic hic, illius imago;
Hæres fortunis, nomine, mente, patri.

Viola tricolor, aliis Clytie, vulgo Pansee.

ME quidam Clytien, violam dixere petiti,
Sum tricolor; folijs stat mihi quinque decus.

In me amor, in me odium patet exitiale nouercæ :

Inque suam, sobolem coniugis inque suæ.

Illic en genetrix, natæque, in veste decorâ:

Hinc, cum priuignâ pulla forore foror.

Ipsi etiam diras, flores odere nouercas :

Et fugias folijs te monuere suis.

In Cæliam surdam.

QUAM sit pulchra satis; quum sit quoq; Cælia mæcha;
Quid quereris, quod non audiat, Aule, benè?

Amoris generatio.

DIC mihi, cur Veneris proles sit blanda Cupido?

Dic mihi, Vulcanum cur habet ille patrem?

Vulcanus disiderij flamمام notat acrem:

Quæ semper Paphiâ claudicat absque Deâ.

Illorum soboles puer hic, Deus ales amorum:

Qui spargit tenerâ fortia tela manu.

Talis Amor meus est. eat hinc quæ non dat : Amorem

Nec genitum Paphiâ credit inepta Deâ.

Sit mea quæ mihi det. placet, hic, in amore, Cytheræ,

Hic Puer, hic ipsis, ordo, tenorque Dijs.

D. Elizabethæ Schauia, Ioannis Morauii Vicecomitis

Annandæ, coniugi; sub Auroræ nomine. a D. Gul.

Alexandro Menstræo Equite, antea celebrata.

QVAM satis egregij commendant carmina vatis;

Tene putem numeris, Schauia, ferre meis?

Sic male Alrxandrum quisquam nisi pinxit Apelles:

Sic nisi Lysippus sculpere nullus erat.

Sic solus cantare suum Smyrnæus Achillem
 Dignus erat; Phrygium vel Maro ferre ducem.
 Auroræ digitos, & raræ munera formæ,
 Auroræ dotes pectoris egregias,
 Aut tu Aurora canas te Auroram; aut dicat Apollo:
 Sed qui Menstræas antea potet aquas.

In Petrum.

Seu tibi de Petro data sint, seu nomina petrâ,
 Qui vexas miseros noxius usque reos;
 Augurium de te certum fecere parentes:
 Quum tener in cunis, nec boue dignus eras.
 Petra riget, pelagi duris immota procellis:
 Nullus miseri flecteris ore rei.
 Parcere iactatæ nescit petra æquore puppi:
 Ad te qui fugiunt, in sua damna ruunt.
 Horret Petra iugis, nec gramine læta, nec herbis:
 Vix in temporibus stat pilus ecce tuis.
 Cætera conueniunt: uno at, petræque, Petróque,
 Tantum es dissimilis: quam tibi tu similis.
 Petra, Petrusque aurum spernit: tu perfide captas.
 Sed si non Petri hoc, forte Simonis habes.

Ad famulum, vino aquas miscentem.

Quid iuuat, apposito Nymphas sociare Lyæo?
 Quid dare digna malis vina, minister, aquis?
 Pura placent superis. puro miscere Falerno
 Qui volet impuras, cum cane potet, aquas.
 Sit mihi concubitus turpi sine crimine Bacchus:
 Qui scortatorem vult, bibat usque, Deum.

In Sextum.

Qum tibi blanda domi, quū sit pulcherrima coniunx;
 Tūque agites pauidas, per iuga summa feras;
 Non

Non male, qui: nudam fuge cernere, Sexte, Dianam:
Ne tibi cum Autonoâ par quoque poena sato.

*In Gellium, & Sestium, ex
Gallij's reduces.*

SEstius in nullâ peccator virgine quondam,
Ebrius & nimio Gellius ante mero;
Hic semper Bromij miles, nunquam ille Diones,
Quum peterent studio Gallica rura pari:
Mutati rediere domum: mens pristina cessit.

Sobrius hic, nullâ castior ille lupâ.
Mirum equidem! queis vix Ligeris conspectus: ut vndas
Salmacidásque natent: Clitoriumque bibant.

*In Strophii, & Lyci statuas, tumulis
suis impositas.*

HEic Strophi⁹, Lycus heic. illa illius, huius imago hæc.
Hic Strophium tumulus contegit: ille Lycum.

Dissimiles, dum vita, ambo, similésque fuere:
Moribus, ingenio, religione, fide.

Hic vafer, ille catus. ferus hic, crudelis & ille.
Ore tenus pius hic, purus at ille Atheus.

Vidit, & expressit sculptor: manibusque leuatis,
Fundere sollicitas iussit vtrumque preces.

Nunc etenim Strophius, quod numen sit, bene nouit:
Iamque Deum cessat dissimulare Lycus.

Nec veniam à superis, verùm à mortalibus orant;
Contemptus Strophius: ludibrijsque Lycus.

In Lydiæ lectum Laureum.

QVam benè cum Clarij tibi conuenit arbore diui!
Quam benè cum lecto conuenit illa tuo!

Scilicet

Scilicet ambabus fugere est fatale puellis;

Aut vatem, aut numen; aut famulum, aut dominum.

Sed duo qui fugitis; capit is cur, Lydia, cunctos? / est.

Hoc fugere, haud fugere est: hoc capere, haud capere

In Maeium grammaticum, poetastrum.

Non sunt Aonidum tua illa, Maeui,

Sed sunt carmina Colchicæ puellæ.

Nam quot carminibus tuis misellis

Effers, improbe, laudibus, magister;

Diris carminibus tuis perempti,

Pedes protenus efferunt priores.

In Luddam, vetulam lenam.

Quæ lupa Ludda fuit, nulli non nota tabernæ;

Nunc alit innumeræ, prostituitque lupas.

Miraris, fuerat quæ bestia, fœmina quod sit:

Quin lupa quæ fuerat, iam mage Ludda lœa est.

In Napan.

Ore procax, gestuqne loquax, & splendida amictu,

Quamuis virgo; tamen non mihi casta, Nape, es.

In Automedonta.

Inspector scaphij Automedon, lasanique peritus,

Qui modò vix medicâ depulit arte famem;

Guaiacum, occiduis, diues, Sarzamque perillam,

Partibus, & ligni munera Sassafrij,

Cumque nuce, & ficubus, quas orbis gignit Eōus,

Chinam Sinarum detulit è nemore.

Dutroâ abstinuit; tulit huc sed cornua Goæ;

Vxori vt monstret munera rara suæ.

Risit, vt aspexit coniunx Paulina : tibique

Talia fert hortus mille, marite, meus.

In Naper, & Lycinnam.

BLanda Nape, vagulos huc, illuc, torquet in omnes,
Corrigit austerâ fronte Lycinna oculos.

Luxuriosa Nape, Coo se velat amictu:

Contenta est parcâ veste Lycinna tegi.

Læta Nape, verbis prurit; petulante cachinno:

Pondera dat dictis, voce Lycinna gratui.

Corpore pura Nape Veneris bona prælia nescit:

Sensit Acidaliae tela Lycinna Deæ.

Verùm haud casta Nape, verùm haud est casta Lycinna:

Hæc quia dans, renuit; hæc renuendo, dedit.

In Ornitum, & Pudentem Poetas.

DAmnat perpetuò Ornitus leueros,

Et duro notat vndiquaque versu:

Laudat perpetuò Pudens Monarchas;

Et blando canit vndiquaque versu.

Mendicus, parasitus, est vterque.

Vanus, stultus, inanis est vterque.

Detritâ male veste nunc vterque.

Pallet præ macie, faméque vterque.

Esuritor, & est poëta vterque.

Vterque haud Cynicus; sed est caninus.

Quæ dixerit, irruente Oreste, mater Clytemnestra.

DVm matrem sæuo ense petit, furibundus Orestes:

Nec locus vterius, sic prius illa; fugæ:

In ventrem, strictâne meas mucrone papillas,

Illum, te peperit; has alucre; rues?

In Auitum.

IMprimit hic scriptos, impressos regmine libros,

Hic donat, premium poscit vterque suum.

Tu, cui nostra suos sacravit Mula labores;

Ecquod das vati munus, Auite, tuo?

Artides; laudas; & blandâ voce salutas:

Meque utar tanto saepe fauore, mones.

Nil opus est inopi, titulis, aut laude, poëtæ:

Longè aliud vatem, tegmina, præla, rogant.

Patronum volui, non te mihi, Auite, latronem.

Qui nou dat, vati surripit, ille suo.

Ad Lydiam.

QValis post Glyceres mihi sis modò lumina, quæris:

Et post Priscillæ, furtæ, iocosque, meæ.

Qualis post reliquas noctis fax candida flammæ;

Aut post Luciferum Sol nitet orbe nouo;

Qualis Acidalios inter pulcherrima flores

Stat rosa, puniceis sanguinolenta comis;

Talis post reliquas mihi, Lydia. parcere flammæ,

Priscillam, & Glyceræ lumina credo, meæ.

Spes fore; vota fuisse: ego sed præsentia tecum

Tempora, præ reliquis, Lydia, semper amo.

In Mævium, & Automedonta.

DEucalioneis mundus licet obrutus vndis,

Per iuga quum totas Nereus egit aquas;

Et Phaëtonteum sensit miserabilis ignem,

Quum iuuenis patrios nescius egit equos;

Non tot aquæ, nec equi, iuuenis nocuere, senisue:

Non fluctu, aut æstu, tot periere, graui;

Quot miser occidit, dum carmine Mævius effert

Laudibus: ah multis quot necat ille modis!

Quot curans iugulat, tristi medicamine, & herbis;

Artis Apollineæ nescius Automedon.

Scilicet à primis mundi, hæc mala quatuor, annis;
Deucalion, Phaëton, Mæuius, Antomedon.

In Hybridam causidicum.

CAUSIDICUS quod sis; quod amarâ rabula linguâ;
Quod benè rixeris, Hybrida, matris habes.

Sordidior quod sit te nullus auarus in vrbe;
Scorti pastoris, Hybrida, matris habes.

Quod statura tibi sit congrua; forma decora;
Huius, & illius, Hybrida patris habes.

Quod diues modo sis, nothus; & possessor agelli,
Qui mendicus eras; Hybrida, fratris habes.

Quod bibo, quod comedo, mendax, cornutus, adulter,
Perfidus, impostor: te pete, cuius habes. |

*Regia nauis, flammis, malitia incendiarii sui in fine,
Fortha absumpta, praefecto Sylvio absente.*

SYLUIS nata steti: stans durâ excisa bipenni;
Sulcaui vitreas æquore cæsa vias.

Officium, procul à syluis tutarier vndas.

Sub duce, qui à syluis nomen & ipse tuli.

Syluis nata, æquor subij sylua; auspice Syluiô.
Debebar flammis Mulciber usque tuis.

Eadem vastante igne.

NEC pelago, nec victa Noto, modò naufraga flammis
Imploro auxilij, regia pinus, aquas,
Duri aliis, mihi subsidio succurite fluctus;
Postmodo ne vestrar rideat ignis aquas.

*Thomæ Hopæ, a Craghall, causarum in supremo
Scotorum Senatu patrono.*

QVID faciam? quo te mactabo munere digno;
Qui pote pro causa tanta tulisse mea?

Quid faciam? quo te mactabo carmine digno:

Qui pote pro Musis tanta tulisse meis?

Quid faciam? quo te mactabo gratus honore:

Qui pote pro titulis tanta tulisse meis?

Munere pro ingenium, pro carmine mitto poetam:

Illò et honore, animum mancipio usque tuum.

Sin maius tibi vis; Lcochæum mitto. et in uno hoc,

Ingenium misi; vatem, et Hopæc, animum.

In equum, cymba vehi renuentem.

Nauta, quid insanis generosa in terga flagellis:

Pondus equus cymbæ dum fugit esse tuæ?

Aspicis, ut fræna hæc spumanti mordeat ore:

Ut fremat; ut contra calcibus instet atrox.

Nempe vehi pudet hunc, minus à velocibus vndis:

Nam qui vincit equos, cedere nescit aquis.

Anseris Solani mira.

Incola inaccessæ, volucris Bassæia, rupis;

Cui requiem scopulus dat, maris vnda cibum;

Tot mihi priua vni iudulxit Natura creatrix:

Miraclum ut pisces inter, auesque putes.

Sum peregrina, statò sed tempore, Bassam, & Elisam

Aduenio; Arctoi quas lauit vnda freti.

Heic ouum mi vnum est; sed quod si quis male tollat:

Non valeat veteri ponere deinde loco.

Ovipara, haud quo tamen incubo: sed pede dextro

Imposito, soueo mite caloris opus.

Continuis mihi adest scapularum, et pectoris ordo:

Nec magis ignavium mea penna leuat.

Difficilis, facilisque, simul sum præda petenti:

Nanque aculos fugiat Tethyos vnda meos,

Prædor bumi subitò; pennæ nil proderit usus:

Hæc mea sors, potui non alia arte capi.

Hinc do lautitias mensis ; si mergar Iaccho :

Et coccyx fuerit si mihi deimpta prius.

Hinc miro medicis prosum pinguedinis vsu :

Et dominis gratos mortua reddo coquos.

Mira ita multa tamen, cupidi gula perdit Apici :

Barbarus ingenij spernit inane sophos.

Patricio Junio, Bibliothecario Regio.

Nunc numeri ite leues ad amicas proterius aures :

Ite, dabit facilem Iunius ille viam;

Iunius ille, sibi quem doctus Apollo sacrauit ;

Cumque suo Aonidum tota corona Deo.

Iunius ille, meo qui totus pectori regnat.

Iunius ille, merum mel ; lepori ; ipsa Charis.

Ite leues, numeri. tum si Saluere benignum

Dicat ; quod superest reddite, dulce Vale.

In Canem Scoticum, vulgo Sleuthound, aut bloodhound.

VEnator furium, fecit cui Scotia nomen;

Tergora cui vario sparsa colore nitent,

Membrorum te mole licet, vel robore, vincant,

Plantarumque, alij, vi celerante, canes :

Clamue, palamue, petant praedam; per saxa, per ignes,

Per iuga, per latebras, per nemora, aut per agros.

Nate sagace tamen, Dyctinnâ iudice, cuncti,

Et praedæ cedant nobilitate tibi.

Idem de se.

ME curâ vigili custodia seruat herilis.

Et mihi non minimum delitiosa gula est.

Nate reos furti, domino mandante, sagace

Insequor : & prenso non nisi sisto reo.

Obseruo nutus mandantis, & omnia, solers:

Quin domini quidnam surculit ore scio.

Membra canina licet mihi ; da Natura loquela;
Et dominum ingenio fors superabo in eo.

In equos, aduerso flumine lembum subduentes.

Non velo aduersas, dextrâ non remigis vndas
Currimus : en, remos, carbasa, præstat equus.
Laudis, equi, nostris, Neptuni, cedite palmâ :
Non tanti æquoreum nempe tulisse Deum.
Si plus est natitare ; ipsa æquora peruvia nobis :
Currere si ; è vestris quando fuistis aquis ?

In Struthium.

Foeda Lamecheæ longum vestigia labis
Struthi, interdictâ turpè secute viâ ;
Quid Veneris titulos, jactasque in honora trophyæ ?
Et numeras furtis cognita scorta tuis ?
Sicque tunies, cœu Martis auis ; vel taurus in herbâ :
Aut quasi lanigeras dux gregis inter oues ?
Nec tamen Alcidæ potes æquiperare vigorem :
Aut Proculi firmum ter, validumque latus.
Sit pudor. in vario non Struthi, est gloria scorto :
Vnum qui potuit vincere ; major erit.

In Ponticum.

Pontice, quid titulos, et inania stemmata jactas ?
Quid casca nimium nobilitate tunies ?
Elatusque alios præ te omnes despicias ? atque
Ore frequens veteres inscie fundis auos ?
Dic mihi, Cæsareâ modo quis de stirpe superbit ?
Dic mihi, quis Priamum jactat : & Æaciden ?
Cæsaris, aut Priami, vel Achillis sanguine si quis
Iam super ; oblata gaudet abire stipe.
Qui iam sceptra ferunt ; forsitan prisca reuoluant,
Gente suâ lixas, inuenientue coquos.

Steminate nobilitas veniens, ignota iacebit:
Stat virtus titulis nobilis usque suis.

Ad importunos amicos, hoc libello exactos.

Importuna meos prius, o quae turba, libellos
Vexasti; officijs insidiosa nouis;

Nunc alibi alterius Musas pete vatis inanes:

Vt scombris tunicas des; tineisque cibos.

Quodcumque insipidum nostrae, id yestrū ante, Camænæ:

Dum studeo cunctis posse placere modis.

Heic, ego seu placui; seu non; discede:patrono

Nam data Stewarto, haec tota Thalia meo.

Finis libri 4. Epigrammatum.

Errata.

Pag. 2. lin. 20. Eole. pag. 24. lin. 15. Achæmenii. pag. 26. lin. 6.
te trifico. pag. 28. lin. 24. Paschafii. pag. 34. lin. 15. quæque
pag. 40. lin. 10. Tunc. pag. 41. lin. 7 vna. ibid. lin. 18. grauem. ibid.
426. florente. p. 42. lin. 7 inuentis. pag. 44. lin. 9. linquent. lin.
10. omne. pag. 45. lin. 26. supina. pag. 46. lin. 5. culus. pag. 52. est
transpositio in fine secunde dictiois græca. pag. 61. lin. perult. A-
lexandrum. pag. 64. lin. 13. nullias.

